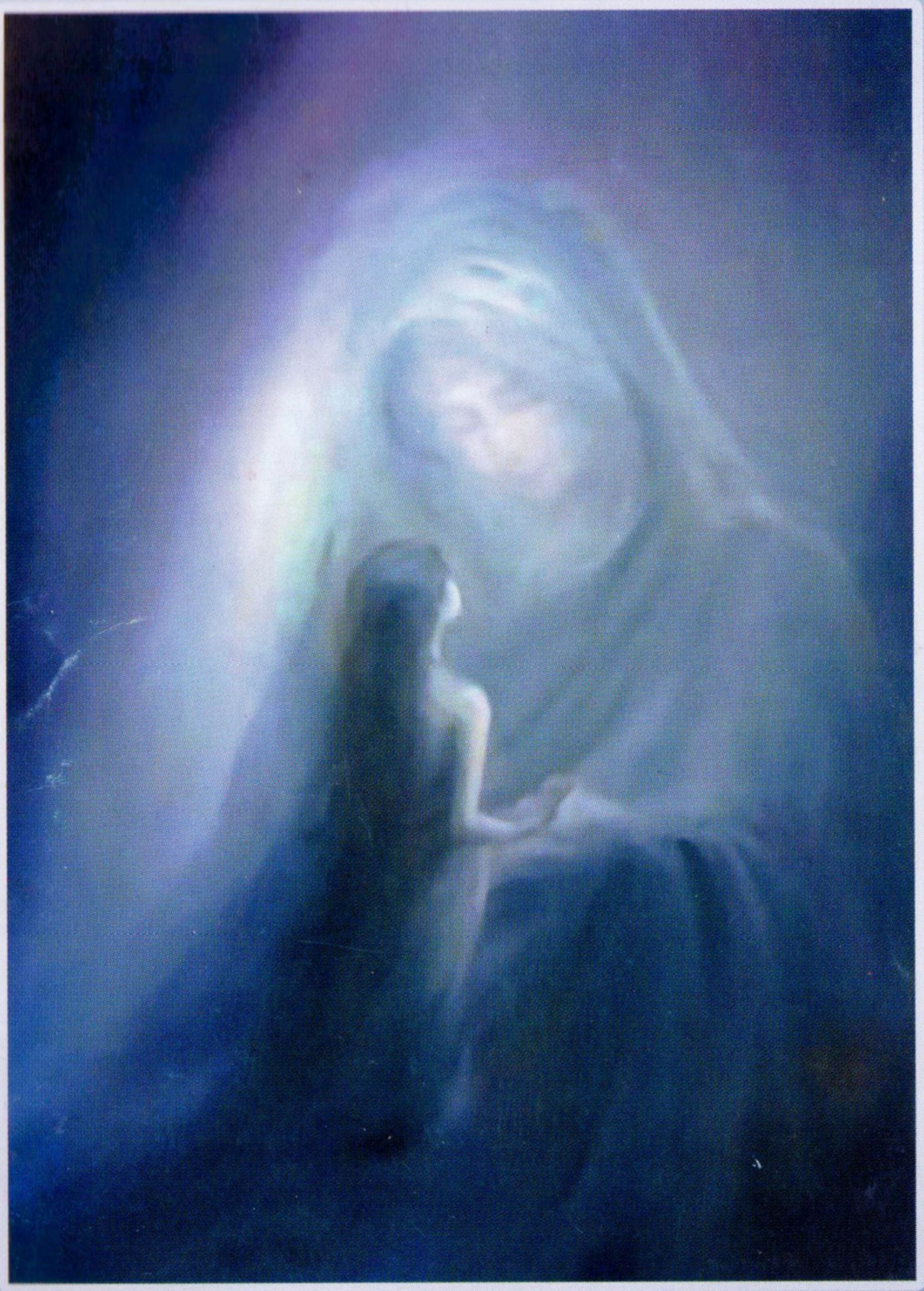
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూన్ 2023

మదర్‌తో సాన్నిహిత్యం

విషయ సూచిక

మదర్‌తో సాన్నిహిత్యం	5
మదర్‌తో అంతర సంపర్కం	9
దరిచేరే సరైన మార్గం	11
మదర్ ప్రేమ	20
మదర్‌తో ఆంతరంగిక ఏకత, బాహ్య బాంధవ్యం	23
"నేను నీతో ఉన్నాను"	34

సంపాదకీయం :

పూర్ణయోగ ప్రధాన కీలకం మదర్‌కు ఉన్ముఖంగావడం. భువి ప్రకృతి అంతర్మాతలను రూపాంతరం చెందించడమనే కార్యం ఆమెకే అప్పచెప్ప బడింది. ఆమె ప్రస్తుత దేహంలో, పరమశక్తిని లేక దివ్యజననిని గుర్తించడ మనేది, రూపాంతరీకరించు ప్రక్రియలోనికి నిజంగా ప్రవేశించడమౌతుంది. ఆమె పదార్థ దేహపు ఆధారం లేనపుడు మనం మదర్‌తో సంబంధం పెట్టుకొని ఆమె సాన్నిహిత్యంలోనికెదగడం ఎలా అనే ప్రశ్న మనిషి భౌతిక మనసులో తలెత్తవచ్చు. దివ్య జననితో సాన్నిహిత్యంలోనికెదగడమనే రహస్యాన్ని బహిర్గతం చేయడానికీ సంచిక ఉద్దేశించబడింది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

తమ ఆంతర అస్తిత్వంలో ఆమెకు చేరువగా, అతిసన్నిహితంగా, ఆమె సంకల్పంతో ఒక్కటై ఆమెకు పూర్తిగా వికసనం చెందిన వారే శ్రీమాత బిడ్డలు - భౌతికంగా ఆమె దగ్గరకు వచ్చిన వారు కాదు.

CWSA 32:496 - *శ్రీ అరవిందులు*

మదర్‌తో సాన్నిహిత్యం

తల్లి బిడ్డ

శ్రీమాతతో మనకున్న యథార్థమైన సంబంధం ఏమిటి - తల్లి బిడ్డకు ఉండే సంబంధమా?

తల్లి బిడ్డకు ఉండే సంబంధం పూర్తిగా నిష్కపటమైనది, చాలా సరళ సాధారణమైన భరోసా, ఆమెపైనే పూర్తిగా ఆధారపడే ప్రేమ!

*

గురుశిష్య సాంప్రదాయ వాదంలో శిష్యుని సంబంధం ఎప్పుడూ గురువు మార్గదర్శనాన్ని ప్రశ్నించకుండా స్వీకరించడం, సంపూర్ణ, సంతోష పూర్వకమైన విశ్వాసం, గౌరవం, ఆరాధన భావంతో ఉంటుంది. ~~ఈ~~ ఆశ్రమంలో మాత్రమే ఇంకొక థీరీ కొన్ని కొన్ని సార్లు ముందంజ వేస్తుంది. ~~ఈ~~ ఆశ్రమంలో మాత్రమే మరో సిద్ధాంతాన్ని కొన్ని సమయాల్లో ముందుకు తీసుకొచ్చారు. భౌతిక దేహంలో ఉన్న శ్రీమాతతో సంబంధాన్ని, అపసవ్యంగా అన్వయించడం లేక తప్పుగా సాగదీయడం ఫలితంగా ఆ సిద్ధాంతం తారస్థాయికిచేరింది (స్వతహాగా అవేమిటో అర్థం చేసుకొన్నప్పుడు, ఒక దశగా, నిరుత్సాహపరచవలసినవి గాదు) దురభిమానం, మాత్రమే గాక ఆహంకారిక, అనాధ్యాత్మిక ఆపేక్ష గల అభ్యర్థన, విషపూరిత విమర్శ, తిరుగుబాటు, కోపం, ఇంకా ఇతర అవాంఛనీయ ప్రాణిక ప్రతిచర్యలు (మామూలుగా ఆధ్యాత్మిక చేతనకు అన్యదేశీయమైనవి అనుకొనబడే) కొన్ని ఇతర అపార్థాలను కొంతమంది ముందుకు తెచ్చారు. యోగ ఆచరణలో ఒకభాగంగా చాలామంది ఆమోదించారు కూడా. ఇలాంటి పద్ధతులు ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో సత్ఫలితాలవైపు ఎలా నడిపిస్తాయో నాకైతే కన్పించడం లేదు.

*

ఒక నియమం

నీకు ఒక నియమం పెడుతున్నాను, "శ్రీమాత నుండీ దాచాలనుకున్నదేదీ నీవు చేయకు, దానిని గూర్చి ఆలోచించకు. దీనికి బదులుగా నీ ప్రాణికంలో నీ లోపలే అభ్యంతరాలు తలెత్తుతాయి. ~~ఈ~~అల్పమైన విషయాలను శ్రీమాత

దృష్టికి తేవడానికి బదులు, ఈ విషయాలు ఆమెను ఇబ్బంది పెడతాయని చాలా అల్పమైనవిగా కనబడతాయని ఎలా అనుకుంటున్నావు? జీవితమంతా యోగంగా ఉండాలంటే ఇక అల్పమైనది, అప్రధానమైనదంటూ ఏమున్నది? శ్రీమాత స్పందించకపోయినా, నీవు చేసే దానికి సంబంధించిన వ్యవహారాన్ని, స్వీయాభివృద్ధిని సరైన భావనతో ఆమె ముందుకు తెస్తున్నావంటే దానర్థం ఆ అంశాన్ని, ఆమె రక్షణలో, సత్య ప్రకాశంలో ఉంచడం, రూపాంతరీకరణానికి పనిచేస్తున్న శక్తి కిరణాల అధీనంలోకి తేవడం. జాగు లేకుండా ఆ కిరణాలు వాటి దృష్టికి వచ్చిన దానిపై పనిచేయడం, ప్రసరించడం మొదలు పెడతాయి. ఏదైనా నీలోని శక్తి ఫలానా పనిని చేయాలనుకొన్నా, చేయవద్దని సలహా ఇచ్చేది ఒకటి ఉండవచ్చు. అది శక్తి చేసే కార్యాన్ని, ప్రకాశానికి చెందిన కిరణాన్ని దారి తప్పించి వేసే ప్రాణిక ఉపకరణం కావచ్చు. ఇది కూడా గమనించాలి, ఆమె పరిశీలనలో నీలో ఏ భాగానికి చెందిన కదిలికలనైనా ఆమె ముందు ఉంచితే, నీవు ఆమెకు తెరుచుకొంటే, దానికదే మిగిలిన సాధకులలో నేరుగా క్రియాశీలం కాని నిశ్శబ్దమైన, సాధారణమైన కార్యంకంటే భిన్నమైన ఒక అనుబంధాన్ని, ఒక వ్యక్తిగతమైన సాన్నిహిత్యాన్ని సృష్టిస్తుంది.

దీనికంతటికి నీవు తయారైనట్లు భావిస్తే, నీలోని శక్తి నిన్ను కదిలిస్తే, నీలో ఏది ఉన్నా దాన్ని ఎలాంటి అరమరికలూ లేకుండా ఆమె ముందు ఉంచు. అప్పుడది ఫలవంతమౌతుంది. అది అంతరంగంలో నుండీ కనుక వస్తే అది అప్రయత్న సిద్ధమైనది, సహజమైనది, నిక్కమైనది.

ప్రేమ, విశ్వాసం, భరోసా, ఆత్మవిశ్వాసం, శరణాగతి:

నీవు చెబుతున్న అటువంటి సంవేదనలు ఎప్పుడూ నిరాకరించబడుతూనే ఉండాలి. వాటితో జరిగేదేమీ లేదు. భగవంతునితో బాంధవ్యం, శ్రీమాతతో అనుబంధం, ప్రేమ, విశ్వాసం, భరోసా, నిష్ఠ, శరణాగతి ఇవి మాత్రమే కావాలి. ఎలాంటి ప్రాణిక సాధారణ కోవకు చెందిన అనుబంధమైనా సాధనకు విరుద్ధమైన ప్రతిక్రియల్ని తెస్తుంది. కోరిక, అహంకారిక అభిమానం, హక్కుపరంగా అడగడం, ఎదురు తిరగడం మొదలైన అజ్ఞాన రాజసిక మానవ స్వభావానికి చెందిన అలజడుల నుండీ తప్పించుకోవడమే సాధన ఉద్దేశ్యమై ఉంది.

నిజమైన ఆధ్యాత్మిక అనుబంధం

ఆంతరికంగా జీవించడమన్నది, ఆధ్యాతిక జీవితానికి మొదటి సూత్రం. లోపలి నుండి భౌతిక ఉనికిని మళ్ళీ మలచి, దానిని రూపుదిద్దాలి. కానీ చాలామంది బాహ్యంగా బతకడానికే పట్టుబడతారు. శ్రీమాతతో వారి సంబంధం ఒక బాహ్య అనాధ్యాత్మిక స్వభావానికి చెందిన సాధారణ ప్రతిక్రియచే శాసించబడుతుంది.

మీరు కొంతమందికి శ్రీమాతతో "ఉండవల్సిన సన్నిహిత సంబంధం" అని వ్రాశారు. ఆమెతో ఉండాల్సిన ఆ నిజమైన, అత్యంత యథార్థమైన అనుబంధం ఏమిటి ? ఆత్మిక అనుబంధమే నిజమైన అనుబంధమా? అయితే ఆత్మిక అనుబంధమంటే ఏమిటి? నేనెలా దానిని గుర్తించగలను?

ఆంతరిక (అంతరాత్మ) అనుబంధం అంటే ఆ మనిషి శ్రీమాత సన్నిధిని సంవేదిస్తాడు. అన్నివేళలా ఆమెవైపుకు తిరిగి, ఆమె శక్తి అతడిని నడిపిస్తూ, దారిచూపుతూ, సహాయం చేస్తూందని ఎఱుకతో ఉంటాడు. అతడు ఆమె యెడల నిండు ప్రేమతో, సర్వకాలాల్లోనూ భౌతికంగా, ఆమెకు చేరువలో ఉన్నా లేకున్నా ఒక సామీప్యభావాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటాడు. అతని మనస్సు శ్రీమాత మానసానికి చాలా సన్నిహితమైనట్లు, అతని ప్రాణికం ఆమెలో సామరస్యాన్ని పొందినట్లు, అతని భౌతిక చేతన ఆమెతో నిండిపోయినట్లు అతడు అనుభూతి చెందేవరకూ ఈ అనుబంధం మనో, ప్రాణిక, అంతర భౌతికాలను చేబూనుతూనే ఉంటుంది.

అప్పుడు నేనేమి వ్రాశానో గుర్తులేదు కాని ఈ ఆంతర సన్నిహిత సంబంధం, బయట భౌతిక సంబంధానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్నట్లుంటుంది. బాహ్య సంబంధం భౌతిక తలంలో ఎలా శ్రీమాతను దర్శించాలి అన్న దానికే పరిమితమై ఉంటుంది. అది ఎప్పుడైనా సాధ్యమే కదా! ప్రత్యేకంగా ప్రణామ సమయంలో, ధ్యాన సమయంలో, సంవత్సరానికి ఒకసారి జన్మదిన సందర్భంలో ఆమెను దర్శించినా కూడా ఈ ఆంతరిక సంబంధమే ఉండాలి.

CWSA32:448-54

అందరి విషయంలోనూ శ్రీమాత తీసుకొనే జాగ్రత్త

శ్రీమాత అందరిపట్ల అందరూ తన బిడ్డలుగా జాగ్రత్త వహిస్తున్నది, నీపట్ల జాగ్రత్త వహించదు అన్న నీ ఆలోచన నిరాధారమైనది. దానికి ఎలాంటి

పటిష్టమైన పునాదీ లేదు. ఆ పద్ధతిలోనే ఇతరులకు మల్లేనే నీపై..... మరింకా ఎక్కువ ప్రేమను, జాగ్రత్తను చూపుతుంది. ఇలా మనం చూచి భావించగల ఒక ప్రత్యేకమైన, గట్టి విషయమేమి ఇందులోలేదు. ఖచ్చితంగా శ్రీమాత భావాల్లో నిజంగా ఇది ఎలాంటి ప్రభావాన్ని చూపదు. కానీ నేను దీనిని దృష్టిలో ఉంచుకొన్నాను, ఈకోవకు చెందిన ఆలోచన ఎప్పుడూ సాధకులు, సాధకురాళ్ళు ఏదో నిరాశకు గురైనప్పుడు లేదా బయట వాళ్ళ నుండీ సలహాలను చెవిన వేసుకున్నప్పుడు, వాళ్ళ మనసుల్లో కల్గుతాయి.

నీవు అంటున్నట్లు వాళ్ళు ఇదే చెబుతూ ఉంటారు, మీరు అందరినీ ప్రేమిస్తారు, పూర్తి శ్రద్ధచూపుతారు, నా విషయంలో అలా చేయరు, దీనిని బట్టి యోగానికి నేను తగను, లేకపోతే అలా నన్ను దూరం పెట్టరు. నేను దీనిని సాధించలేకపోయి, మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టడం తప్ప నేనిక్కడ ఉండి .... ఒరిగేదేముంది? ఇక నేను పాండిచ్చేరిలో ఉండి చేసేదేముంది? ఇలా... కాని లోపల చైత్యపురుషుడు సరిగ్గా జాగృతమైతే ఈ రకమైన ఆలోచనలు, ఈ నిర్వేదం, ఈ అపోహలన్నీ, బయటకు పోయి తీరవలసిందే. ఇప్పుడు నీవు ఆలోచించేది ఇదే... నిర్వేదాన్ని, ఇది తెచ్చి ఇచ్చే తప్పు సలహాలను, ఇది నీవైపుగా శ్రీమాత భావనల్లోనూ, ప్రవర్తనలోనూ ఎలాంటి వాస్తవికతను అందించలేదు. నీలోని అంతర పురుష, అంతరాత్మ ఎంత వేగంగా ముందుకొస్తుందో అంతగా మిగిలిన అంశాలతో కలసి వెళ్ళిపోతుంది. ఎందుకంటే నీలోని అంతరాత్మకు శ్రీమాతను తాను ప్రేమిస్తున్నానని, శ్రీమాత నీ పైన వాత్సల్యాన్ని చూపుతోందని తెలుసు. అదిమనస్సు, ప్రాణిక స్వభావాన్ని మోసపుచ్చే సలహాలతో గ్రుడ్డిదై ఏమారిపోదు. కాబట్టి నీవు ఈ ఆలోచనతో అట్లాగే ఉండిపోకు. వాటికి ఎట్లాంటి ఆధారం లేదు. అవి నిర్వేదంతో కూడిన మానసిక స్థితిలో మాత్రమే కల్గుతాయి, లేదా బయట నుండి వచ్చే సలహా వల్ల కల్గుతాయి. నీవు చైత్యపురుషుణ్ణి ఎదగనివ్వు, శ్రీమాత శక్తిని పని చేయనివ్వు. తల్లి బిడ్డ సంబంధం నీ అంతరాత్మలో నెలకొని ఉంది. సమస్త సాధన సుస్థిరము, సురక్షితము అది అవ్వగా, సమస్త చేతనకు అది పునాదిగా మారే వరకూ దానికదే నీ మనస్సు, ప్రాణిక, భౌతిక చేతనలో అనుభూతమౌతూ ఉంటుంది.

CWSA 32:455

మదర్‌తో అంతర సంపర్కం

నీలోనే నీవు శ్రీమాతతో ఉండు

నేను ఒంటరిగా నా గదిలో శ్రీమాత చైతన్య భావంలో చాలా సంతోషంగా ఉన్నాను. ఎప్పుడైతే ఎక్స్‌ని చూచేందుకు వెళ్ళానో, వెంటనే రుగ్మతకు గురయ్యాను. శ్రీమాతతో ఆంతరిక సంపర్కాన్ని పోగొట్టుకున్నాను. బయట మనుషులతో కలవడం ఆంతరిక భావాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది. కాని నేనెప్పుడూ ఒంటరిగా మరి ఏకాంతంలోనే ఉండలేను.

మంచిగా దీని కోసం నేనేమి చేయగలను?

నీవు నీ అంతరంగంలో శ్రీమాతతో కలసి జీవించడం నేర్చుకోవాలి. ఆమె చేతనతో సంపర్కాన్నీ కల్గి ఉండాలి, బయట ఎవరినన్నా కలిసినా అది పైపైనే... ఉపరితలంలోనే...

*

శాంతి ఆవశ్యకత

ఈ సాధనలో శాంతి నిశ్చలత ముఖ్యంగా ప్రాణికంలో ఉండడం చాలా అవసరం. కాని ఆ శాంతి బాహ్యపరిస్థితులు లేదా పరిసరాలపై ఆధారపడేది కాదు, శ్రీమాతకు, దైవానికి చెందిన ఉన్నత చేతనపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆ శాంతితో లేనివారు, దానికై ఆకాంక్షించని వారు ఆశ్రమానికి వచ్చి పదేళ్ళు, ఇరవై యేళ్ళు ఇక్కడ ఉంటున్నా. ఎప్పుడూ అశాంతితో, సంఘర్షణలతో నిండి ఉంటారు. కానీ ఎవరైతే వారి మనోప్రాణికాలను శ్రీమాత శక్తికి, శాంతికి తెరచి పెడతారో, ఆ శాంతిని అతి దుర్భర పరిస్థితుల్లోనూ, అత్యంత అయిష్టమైన, కఠినమైన పనిలో కూడా పొందగల్గుతారు.

*

లోపలికి తిరగడం

ప్రతి ఒక్కరితో నాకున్న పరిచయాలను వదిలివేసి శ్రీమాతలోనే లయమవ్వడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఈ అడ్డంకులను దాటడానికి నేనెలాంటి నియమాలను అనుసరించాలి. నాకు శ్రీమాత ఈ విషయంలో

ఆంతరంగికంగా, బాహ్యంగా కూడా సహాయం చేస్తారు కదా!

అంతర్గతంగా శ్రీమాత వైపుకు తిరగడం అన్నది అతి ముఖ్యమైన అంశం. దీనికి సహకరించడం కోసమే ఎన్ని విధాల అనుబంధాలనైనా తప్పించి వేయడం చాలా అవసరం. కానీ మనుషులతో అన్ని రకాల సంబంధాలను తెంచి వేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. అది అవాంఛనీయం కూడా. ఇక్కడ కావాల్సింది ఏమిటంటే ఈ మనుషులతో సంపర్క సంబంధాలు, సరియైన ఆంతరిక చేతనతో ఉండాలి. అంతే తప్ప నిన్ను నీవు బయటవైపుకు నెట్టివేసుకుంటూ కాదు. వారిని బయట ఉపరితలానికి చెందిన అంశాలుగా భావిస్తూ, వారితో బంధాలు వేసుకొంటూ లేదా వారితోనే మునిగితేలడం కాదు అది ఏ పద్ధతిలోనైనా...

*

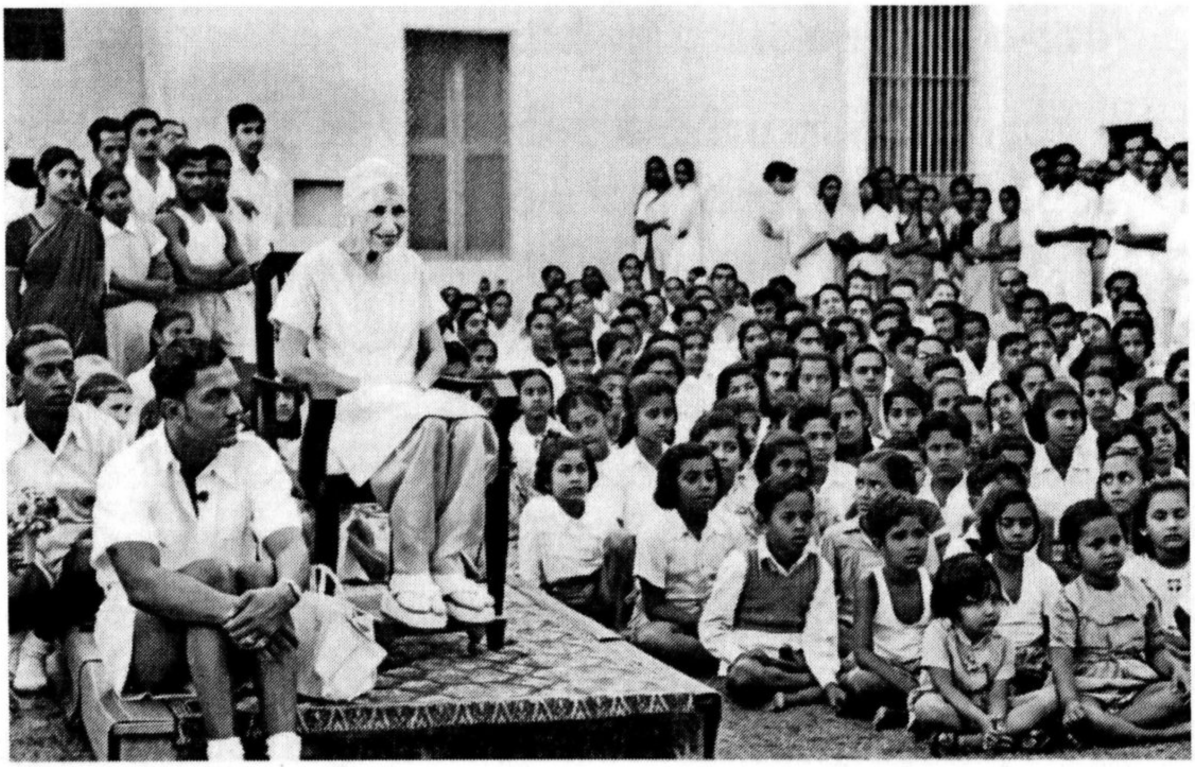
కుంగుబాటు - ఊహాగానాలు

ఏ స్థాయిలోనైనా శ్రీమాతతో నీ సంబంధం ఎల్లవేళలా నిలవాలంటే మానసిక ఊహలు అవి తెచ్చే కుంగుబాటు నుండి విముక్తుడవు కావాలి. దాని నుండి అంతకు మించి ఏమీ రాదు. అది అలా ఉంటే బహుశ నీవు బయటవైపుగా జీవిస్తూ ఉండి ఉండవచ్చు. నిన్ను అలజడికి గురిచేసే బయట సంబంధాలను నీవు అనుమతిస్తూ ఉండవచ్చు. ఒక మనిషి అంతరంగంలో జీవిస్తే తప్ప తరగని సంతోషాన్ని కనుగొనలేడు. కార్యం, కార్యాచరణల్ని శ్రీమాతకు సమర్పించాలి. ఆమె నిమిత్తమే చేయాలి. నీ గురించి ఆలోచించడం, నీ స్వంత అభిప్రాయాలు, ప్రాధాన్యతలు, సంవేదనలు, ఇష్టాఇష్టాలు అన్నవి లేకుండా చేయాలి. ఈ చివరి విషయాలపై గనుక నీ దృష్టి నిలిచిందా ఇక ప్రతి అడుగులో ప్రాణికం లేదా మనస్సులో లేదా శరీరం, నరాల్లో ఒక ఒరిపిడిని, ఆందోళనను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది. శాంతి, హర్షాలు తనలో తాను శ్రీమాతతో జీవిస్తూ ఉంటేనే నిలకడగా ఉంటాయి.

CWSA 32:457-60 — శ్రీ అరవిందులు

శ్రీమాత చేతనతో గల సంపర్కరం అవసరమైన సాక్షాత్కారాలవైపుకు, అవి యథార్థ ఆకాంక్షల పరిపూర్తి వైపుకు నడుపుతుంది.

CWSA 32:457 — శ్రీ అరవిందులు

దరిచేరే సరియైన మార్గం

శ్రీమాత పట్ల నిజమైన ప్రేమ

తల్లీ బిడ్డల మధ్య బాంధవ్యం అంటే కేవలం తల్లి మాత్రమే బిడ్డను ప్రేమించటం కాదు. బిడ్డ కూడా తల్లిని ప్రేమించి ఆమెకు విధేయంగా ఉండాలి. నీవు శ్రీమాతకు నిజమైన బిడ్డగా ఉండదలచుకుంటే మొదటగా నిన్ను నీవు ఆమె హస్తాలలో ఉంచుకొని, ఆమెను నిన్ను నడిపించనిచ్చి, ఆమె సంకల్పాన్ని అనుసరించాలి. అంతే కానీ దానిని నిర్లక్ష్యం చేయడం కానీ, ఆమెకు ఎదురు తిరగటం కానీ చేయకూడదు ఇదంతా నీకు పరిపూర్ణంగా బాగానే తెలుసు, దానినెందుకు అలక్ష్యం చేస్తున్నావు?

బిడ్డ యొక్క ప్రాణిక చేతన దేనిని కోరితే అది చేయడం నిజమైన మాతృప్రేమలో భాగం కాదు. ఎందుకంటే అది అతనికి విపరీతంగా కీడును కలుగజేస్తుందని ఆమెకు తెలుసు. ప్రాణికం యొక్క ఉత్ప్రేరణలను అనుసరించ కూడదు, దాని బదులు నీ సత్యమైన అనుభూతిని అనుసరించి, శ్రీ మాత సంకల్పానికి నీవొక వాహికగా రూపొందు. ఎందుకంటే ఎల్లవేళలా ఆమె సంకల్పం నీవు నీ సత్యమైన రూపంలోకి ఎదగాలన్నదే.

శ్రీమాత పట్ల, ఇతరుల పట్ల ప్రేమ

నీవు శక్తివంతంగా అనుభూతి చెందే శ్రీమాత పట్ల ప్రేమ, యితరులెవరితో అయితే నీవు జీవిస్తావో, పనిచేస్తావో వారి పట్ల ఉండే ఆప్యాయత, సామరస్యత అనేది అంతరాత్మ నుండి కలుగుతాయి. అంతరాత్మ ప్రభావం తీవ్రతరమయినపుడు శ్రీమాత పట్ల కలిగే ఈ ప్రేమ కూడా తీవ్రతరమౌతుంది. మీ (ప్రకృతి) స్వభావాన్ని ముఖ్యంగా ముందుకు నడిపిస్తుంది. దానితో పాటు ఇతరుల పట్ల ఒక సద్భావన, సామరస్యత, కరుణ, ఆప్యాయత యొక్క అనుభూతి కూడా ఉంటుంది. ఏదైతే వ్యక్తిగతం కాక శ్రీమాత బిడ్డలయిన అన్ని ఆత్మలతో మీ ఆత్మ నుండి ఆంతరంగికమయిన అనుబంధం వలన వచ్చేది ఉంటుంది. ఈ అంతరాత్మ అనుభూతి వలన ఏవిధమైన అపకారం లేదు. ఇంకా విరుద్ధంగా అది ఆనందాన్ని, సామరస్యతని సృజిస్తుంది. వ్యక్తుల మధ్య ప్రాణికమయిన ప్రేమ మాత్రమే తిరస్కరించబడాలి. ఎందుకంటే అది దైవానికి పూర్తి నివేదన నుండి దూరం చేస్తుంది. కాని యిది శ్రీమాత చేతనలోకి ఆత్మ ఎదగడానికి సహకరిస్తుంది. కార్యసాధనలో, అంతర జీవనంలో కూడా ప్రగతి చేయడానికి ఉపకరిస్తుంది.

*

ఒక వ్యక్తి తనను శ్రీమాతకు సమర్పించుకోవటం

ప్రతి ఒక్కరికీ వారికేది అవసరమో దానిని శ్రీమాత యిస్తారు. ఒక వ్యక్తికి అవసరమయిన లేదా ఒక వ్యక్తి స్వీకరించ గలిగిన దేనినీ ఆమె ఆపరు. ఆమె యిచ్చే దానిని స్వీకరించటానికి మనమే సిద్ధంగా ఉండము.

అవును శ్రీమాత ఎప్పుడూ ఇవ్వటానికే ఇష్టపడతారు. ఆమె ఇచ్చే దానిని తన బిడ్డలు స్వీకరించడం చూడడం కన్నా మరేదీ ఆమెను అంతగా తృప్తి పరచలేదు. 'శ్రీమాతతో అంతరాత్మ అనుబంధం కోసం నా ప్రాణికం విలపించింది. శ్రీమాత తనపై సానుభూతి చూపలేదని భావించి, ఆమె వాత్సల్యాన్ని కోల్పోయినట్లుగా ఆక్రందించింది. ఆమె నిశ్శబ్దం వహించినపుడు తడబడుతుంది, నిర్లక్ష్యం చేసినపుడు ముడుచుకు పోతుంది.

అదంతా కూడా సంస్కరించబడని ప్రాణికం, పూర్తిగా అహం కోరిక, సాధింపులతో కూడి, అందువలన అసంతృప్తి, ఫిర్యాదులు, తప్పుడు

అభిప్రాయాలతో స్వయంగా సృజించుకున్న దుఃఖం.

కానీ నాలో మరొక చర్య ఉంటుంది. అటువంటి విచారాలు, సంతోషాలను వదిలివేసి కేవలం శ్రీమాతపై ఆధారపడటం అది

ఆమె నుండి ఏదీ కోరుకోదు. కానీ తనను తాను ఆమెకు నివేదించుకోవాలనుకుంటుంది, ఆమెను క్రిందికి దిగివచ్చి తనను ఉద్ధరించమని ప్రార్థిస్తుంది, ఈ కదలిక హృదయంలో కలుగుతుంది. దాని ప్రధానమైన గుణం సమర్పణ.

మీరిక్కడ వ్రాసినది చైత్య పురుషకు శ్రీమాతతో గల బంధానికి చెందిన ఖచ్చితమయిన వర్ణన. అది నిజమైన అనుబంధం. మీరు ఈ యోగంలో సఫలం కావాలంటే మీరీ చైత్య సత్తా అనుబంధంపై నిలబడాలి, అహంకార పూరితమయిన ప్రాణిక చలనాలను తిరస్కరించాలి. చైత్య పురుష ముందుకు వచ్చి అక్కడ నిలబడి ఉండటం యోగంలో నిర్ణయాత్మకమయిన కదలికే. నువ్వు చివరిసారి శ్రీమాతను చూచినపుడు జరిగినదదే. నీ చైత్య పురుష ముందుకు రావటం జరిగింది. దానిని అలానే మున్ముందునే నిలిపి ఉంచుకోవాలి. ప్రాణిక అహంకారాన్ని దాని అరుపులను విన్నట్లయితే ఆ విధంగా చేయలేవు. విశ్వాసము, సంయమనము, స్వచ్ఛమయిన ఆత్మ నివేదనలోని ఆనందము, ఈ అంతరాత్మ వైఖరితో వ్యక్తి సత్యంలోకెదిగి దైవంతో ఐక్యమవుతాడు.

ప్రేమ - నమ్మకము

ప్రేమ, నమ్మకాల అర్థం ఒకటేనా? శ్రీమాత పట్ల నమ్మకమున్నచోట ప్రేమ కూడా ఉంటుందని నేను భావిస్తాను. విశ్వాసం లేకుండా ప్రేమ ఉండదు. ప్రేమ లేకుండా విశ్వాసం ఉండదు.

నేనన్నది సరియైనదేనా?

అన్ని సందర్భాలలోనూ కాదు. చాలా మంది ఉంటారు. కొంచెం నమ్మకం, ఏమాత్రం ప్రేమ లేకుండా ఒక విధమయిన మానసికమయిన భక్తిని కలిగి ఉండవచ్చు. మరి చాలామందికి ఎంతోకొంత ప్రేమ ఉంటుంది, కానీ నమ్మకం ఉండదు. కానీ అది నిజమయిన చైత్య పురుష ప్రేమ అయినపుడు దానితో నమ్మకం కూడా ఉంటుంది. ఒక వేళ విశ్వాసం పరిపూర్ణమయితే చైత్య పురుష ప్రేమ అక్కడ వెంటనే మేల్కొంటుంది. నేను ఎక్స్‌తో

మాట్లాడినపుడు శ్రీమాతపై నమ్మకమున్నపుడు ప్రేమ కూడా ఉంటుందని చెప్పాను.

నీవు చెప్పినది సరి అయినదే. ఆత్మ యొక్క నమ్మకము, ఆత్మ యొక్క ప్రేమ అయినపుడు - కానీ కొందరిలో కేవలం ఒక ప్రాణికమయిన భావన మాత్రమే ఉంటుంది. అది నిరుత్సాహపడినప్పుడు తిరుగుబాటు, కోపాలను తీసుకొని వస్తుంది. అటువంటి వారు వెళ్ళిపోవడం జరుగుతుంది.

శ్రీమాత పట్ల అంతరాత్మ ప్రేమ

శ్రీమాతను చూడగానే తృప్తినీ, ఆనందాన్ని పొందితే అది ఎటువంటి భావన.

అంతరాత్మ భావన.

కేవలం శ్రీమాతను గుర్తుతెచ్చుకున్నంతనే తృప్తినీ, ఆనందాన్ని పొందటం ఎటువంటి భావన?

చైత్యపురుష.

శ్రీమాతకు వ్యతిరేకంగా ఏమయినా విన్నపుడు హృదయం బాధపడటం ఏవిధమైన భావన?

చైత్యపురుష.

ఆమె నుండి దూరంగా ఉన్నపుడు కూడా
హృదయంలో శ్రీమాత సమక్షాన్ని అనుభూతి చెందడం ఎటువంటి భావన?

అంతరాత్మ భావన.

నేను సంపూర్ణమయిన అంతరాత్మ ప్రేమలో ఉన్నానని ఎలా అంచనా వేసుకోగలను?

అహంకార రాహిత్యం చేత, స్వచ్ఛమయిన భక్తివలన, భగవంతునికి నివేదించుకొని సమర్పణ అయినప్పుడు.

*

అంతా నిశ్చలంగా, నిశ్శబ్దంగా ఉన్నపుడు నేను నా హృదయంలో ఒక గంభీరతను అనుభూతి చెందుతాను, ఒక మధురమైన భావన నిరంతరం అందరి పట్ల సమానంగా అక్కడ పెల్లుబుకుతుంది. అది ఎడతెగకుండా పైకి

శ్రీమాత వైపు వెళుతుంది. దైవంతో ఒక మధురమైన అనుబంధపు భావన కలుగుతుంది. అది వ్యక్తిని పూర్తిగా మృదువుగా చేస్తుంది. అది నిశ్చలమూ, అచంచలమూ, మధురమైన శాంతి, సంతృప్తితో నిండి ఉంటుంది.

అది అంతరాత్మ ప్రేమ.

*

ఉదయం నుండి శ్రీమాతకు చాలా సన్నిహితంగా ఉన్న భావన అది ఏ విధంగా అంటే మా యిరువురి మధ్య ఎటువంటి భేదం లేనట్టుగా. కానీ అదెలా సాధ్యం? మా యిద్దరి మధ్య ఒక అగాధమంత వ్యవధి ఉన్నపుడు? నేను మానసిక తలంలో ఉన్నాను, ఆమె ఉన్నతోన్నతమయిన అతి మానస తలంలో ఉన్నారు.

శ్రీమాత అతి మానస తలంలోనే కాక అన్ని తలాల్లో ఉన్నారు. ప్రత్యేకంగా ఆమె చైత్య పురుష భాగంలో (అంతరహృదయం) ఎప్పుడైతే అంతరాత్మ వికసిస్తుందో సహజంగానే సన్నిహిత భావన వస్తుంది.

నేను శ్రీమాతను చూసిన ప్రతిసారీ నాలో ప్రేమ, ఆనందం ఎందుకు కలగవు?

ప్రేమ, ఆనందం కలగడమనేది నీ అంతరాత్మ వికాసంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

*

ఒక రెండు రోజుల పాటు శ్రీమాత పట్ల, మీ పట్ల తీవ్రమయిన అనురాగం కలిగింది. వ్యక్తి పూర్తిగా ఆ ప్రేమతో ఆదేశించబడినట్లయ్యింది. తరువాత కేవలం కొంత పాక్షికమయిన ప్రభావమే ఉంది. గురుదేవుల పట్ల శ్రీమాత పట్ల గంభీరమయిన, ఉన్నతమయిన గౌరవము, ఏ ప్రాపంచికమయిన సౌఖ్యం ఇవ్వలేని ఆనందం కలిగింది.

అది ప్రస్ఫుటంగా చైత్య పురుషయే.

నేను తరచుగా గమనిస్తాను. దైవత్వం వైపు ఒక ఆంతరిక ప్రేమ ఉప్పొంగినపుడు అశ్రువులు వస్తాయి.

అవి అంతరాత్మకి చెందిన భక్తి అశ్రువులు.

*

ఈ రోజు సందర్శకురాలు ఆశ్రమాన్ని విడిచి వెళుతున్నారు. శ్రీమాత ప్రణామ ఉత్సవాన్ని ముగించి పైకి వెళుతుంటే ఈమె విలపించటం ప్రారంభించింది. ఆమె అంతరాత్మ కొంత సమయం పాటు ముందుకు రావటం యిందుకు కారణమా?

అది అంతరాత్మ ముందుకు రావటం వలన కాదు. ఆమెలోని చైత్యపురుష జాగృతమై చాలా కాలంగా శ్రీమాతతో అంతరంగంలో అనుబంధం కలిగి ఉంది.

*

దర్శన సమయంలో నావంతు వచ్చినపుడు నా చైతన్యం ఒక సమ్మోహన స్థితిలోఉత్తేజితమయింది. అది చాలా అద్భుతంగా ఉండి నా అంతరాత్మను ముందుకు తీసుకొని వచ్చింది. నా ఆధారాన్ని కొంత సమయం వరకూ నిశ్చలం చేసి శరీరమంతా వ్యాపించే ఈ జలదరింపు ఏమిటి?

అది పైనుండి వస్తున్న శ్రీమాత స్పర్శకు నీ అంతరాత్మ, ప్రాణికం అనుభూతి చెందే పులకరింపు.

*

చైత్య పురుష పూర్తిగా ముందుకురాక పూర్వమే హృదయంలోని అంతరాత్మ ద్వారా శ్రీమాతతో చైతన్యవంతమయిన సంస్పర్శ సాధ్యమేనా?

అవును - చైత్య పురుష ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

*

నా చైతన్యమెపుడూ శ్రీమాత హృదయం పైననే కేంద్రీకరించబడి ఉంటుంది. అది అక్కడే ఆమెతో మమేకమై ఉన్నట్లుగా ఆమెతో ఏకం కావాలని భావిస్తుంది. 'నేను ఆమెలో ఉన్నాను. నేను ఆమెలోనే ఉండాలి. నాకు యింక మరేమీ అక్కర్లేదు. అది మాత్రం చాలు' అంటుంది. అది మరి ఏ ఇతర ఆలోచననూ రానివ్వదు. ఏ విధమైన ఉన్నతమయిన లేదా ఆధ్యాత్మికమయిన ఆలోచననూ రానివ్వదు.

ఈ వైఖరిని మీరేవిధంగా చూస్తారు?

ఈ వైఖరి చైత్య పురుష, అంతర చేతన జాగృతం కావటానికి సాధారణంగా మంచిదే, కానీ ఉన్నతమయిన అనుభవం కలిగినపుడు దానిని ఆపకూడదు.

ప్రేమకు సంబంధించి ప్రాణిక మూలకం

శ్రీమాతకు సంబంధించి నీవు ప్రాణికపరమైన కోరిక నుండి తప్పక విముక్తం కావాలి. ఎంతో గందరగోళానికి ఎన్నో సంఘర్షణలకి అదే కారణమయినది. అది వాటి వెనకాల ఉన్న అహం ప్రాబల్యం వల్ల జరిగింది. అంతరాత్మిక సంబంధం అనేది నిజమైన అనుబంధం. చైత్యపురుషుడు తనంతటతాను ఏమీ హక్కుగా అడగక ప్రేమ, శరణాగతి, దైవంతో ఐక్యత కోసం మాత్రమే అడుగుతాడు. అదికూడా ఆ అడగటం అనేది ఆకాంక్షయే కాని ప్రాణికమైన హక్కు కాదు.

ఇన్ని విషయాలు అక్కడ ఉండి చైత్యపురుషుడు పూర్తి కార్యాచరణతో ఉండాలని, అతడు పూర్తిగా తిరస్కరించడని ఎలా ఆశిస్తున్నావు. ప్రేమ పూర్తిగా ముందుకు వస్తే దాన్ని స్వార్థపూరితమైన ప్రాణికం చేజిక్కించుకొని శ్రీమాతని హక్కుగా ఇంకా ఇంకా కోరడం చేస్తుంది. ఆమె దాన్ని ఖచ్చితంగా సంతృప్తిపరచడాన్ని నిరాకరిస్తుంది. ఇది చాలామంది చేశారు, తరువాత తిరుగుబాటు చేశారు, ఎందుకంటే 'శ్రీమాత వారిని ప్రేమించదు' లేకుంటే వారికి ఏది కావాలంటే అది శ్రీమాత చేయరా?

శ్రీమాత ప్రేమ భౌతిక అభివ్యక్తీకరణగా లేనపుడు నేను కదిలిపోకుండా ఉండలేను. ప్రేమ భౌతిక వ్యక్తీకరణ కోసం హక్కుగా కోరడం అనేది పోవాలి. అది సాధనలో చాలా ప్రమాదకరమైన తొట్రుపాటుకు గురిచేసే అడ్డంకి. ఈ ఆపేక్షకు అంటిపెట్టుకోవడం ద్వారా సాధించిన పురోగతి సురక్షితమైనదికాదు. దానిని ఉత్పత్తి చేసిన అదే శక్తి చేత ఏక్షణంలోనైన క్రిందకి విసిరివేయబడుతుంది.

శ్రీమాత యెడల భక్తి

ఈ రోజు సాయంత్రం పైఅంతస్తు నుంచి శ్రీమాత నన్ను చూచినప్పుడు, నాకు ఒకలోతైన ఉప్పెనలాంటి భక్తి ఆమెపట్ల కలిగింది. దీనికోసమే నేను ఆతృతగా ఉన్నాను. ఈ భక్తిని అనుభూతి చెందిన కొద్దీ నాకు ఇంకా కోరాలనిపిస్తుంది. అహేతుక భక్తి నాకు కల్గాలి. భక్తిని కోరటం అనేది అసలు కోరికేకాదు అని శ్రీరామకృష్ణులు చెపుతుండేవారు. అందువలన నేను కోరటం వలన ఎటువంటి బేరం చేయట్లేదని గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. దైవ సాధనే భక్తి కాబట్టి అది అడగడం న్యాయబద్ధమే అవుతుంది. కాదా?

దైవం కోసం కాంక్ష లేక దైవం కోసం భక్తి అనేకాంక్ష సమస్తం నుంచీ విముక్తం చేస్తుంది. ప్రధానంగా అది కోరిక కాదు, కానీ ఒక ఆకాంక్ష, ఆత్మ కున్న అవసరం, అంతర పురుషుని ఉనికికి శ్వాసలాంటిది. అది అన్ని కోరికల మధ్యపెట్టి లెక్కించేది కాదు.

శ్రద్ధ భక్తి

శ్రీమాత కొరకు స్వచ్ఛమైన భక్తిని నేను ఎలా పొందగలను?

స్వచ్ఛమైన ఆరాధన, ఎటువంటి వాంఛగాని లేక 'హక్కుగా అడగటంలాంటివి లేక దైవం కొరకు మాత్రమే ప్రేమ కల్గిఉండడం శ్రద్ధ భక్తి అని అంటారు.

ఏ భాగమునుండి ఇది అభివ్యక్తమవుతుంది?

అంతరాత్మనుంచి.

శ్రీమాతపట్ల చూపించే ఈ అంతరాత్మిక భక్తి, మానసికమైన భక్తి, ప్రాణిక భక్తి తీరుతెన్నులు ఏమిటి? వాటిని గుర్తించడమెలా?

హక్కుగా అడగటం అనేది లేకుండా, తనకు తాను సమర్పించుకొని ప్రేమతో నిండి ఉండేది అంతరాత్మిక భక్తి. శ్రీమాతతో ఉండాలనే సంకల్పం, ఆమెకు సేవచేయాలనే ఇచ్ఛ ప్రాణిక భక్తి. శ్రీమాత చెప్పేదానిమీద, చేసేదానిమీద విశ్వాసం కల్గి ఉంటూ దేనినీ ప్రశ్నించని అంగీకారమే మానసికమైన భక్తి. అయితే ఇవన్నీ బాహ్యమైన సందేశాలు - లోపల వ్యక్తిత్వంలో ఈ విషయాలని సంపూర్ణంగా గుర్తించవచ్చు, కానీ వాటిని మాటల్లోకి తెస్తే అవి వేరుగా ఉంటాయి.

ఈ యోగంలో మానసిక మరియు ప్రాణికమైన భక్తికి స్థానం లేదా?

లేదని ఎవరు చెప్పారు?

అది నిజమైన భక్తి అయినంతకాలం అన్నివిధాలైన భక్తికి స్థానం ఉంటుంది.

అద్భుతమైన పునాది

శ్రీమాతా! నాలో వెయ్యిన్ని మూడు అపరిపూర్ణతలు ఉన్నప్పటికి, ఈ ఒక్క భావం నాలో అట్లాగే ఉంది : "నువ్వు నా తల్లివి, నేను నీ హృదయం నుండి పుట్టాను. ఈ ఆరేళ్ళలో నేను గ్రహించిన ఏకైక సత్యం" ఇది. కానీ

కనీసం ఇంత మాత్రం నేను అనుభూతి చెందటానికి నాకు వీలు కల్పించినందుకు చాలా ధన్యవాదాలు.

రాబోయే సత్యాలకు ఇది అద్భుతమైన పునాది. అవన్నీ దాని నుండి ఫలితాన్ని ఇస్తాయి.

శ్రీమాతకి అంకితం

ధ్యానంలో కూర్చున్నప్పుడు నేను అప్పుడప్పుడు మా-మా-మా అంటున్నాను. నా అంతరంగంలో, బాహ్యంలో గొప్పశాంతిని అనుభూతి చెందుతాను. అప్పుడు ప్రతీదీ చాలా ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. నా చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలో కూడా నేను మా - మా - మా అని వింటూ ఉంటాను. ఇది నిజమా లేక కేవలం చుట్టూ వినిపించే ప్రతిధ్వనా అది?

నీ చుట్టూ ఉన్న వాతావరణం అనేది నీచైతన్యంలో భాగమే, నీవు నీ అంతరంగంలో ఎంత అనుభూతి చెందుతావో అదంతా నీ చుట్టూ ఉంటుంది. నీవు ఎప్పుడయితే శ్రీమాత నామాన్ని ఉచ్చరిస్తావో, నీ చైతన్యంలో అది ప్రతిధ్వనించటం మొదలవుతుంది. అది అంతరంగంలోనూ, బాహ్యంగా కూడా. అందువలన నీవు ఏదయితే అనుభూతి చెందుతున్నావో అది పూర్తిగా సత్యమే! అది ఒక మంచి అనుభూతి.

CWSA 460 - 479

ప్రేమ, ఆరాధన అనేది అంతరాత్మికంగా తెరుచుకోవడం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది, దానికోసం కోరిక అనేది పోవాలి. అంతరాత్మిక ప్రేమ బదులు శ్రీమాత పట్ల చాలామంది సమర్పించే ప్రాణిక ప్రేమ అన్నిటికంటే ఎక్కువగా చాలా గందరగోళాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. ఎందుకంటే అది కోరికతో జతకడుతుంది కాబట్టి.

శరీర స్వచ్ఛత గురించి పట్టించుకోకు. శ్రీమాత ప్రేమహృదయాన్ని, శరీరాన్ని రెండింటినీ శుద్ధి చేస్తుంది - ఆత్మ ఆకాంక్ష ఉంటే, శరీరం కూడా స్వచ్ఛంగానే ఉంటుంది. గతంలో జరిగిన దాని గురించి కనీసం పట్టించుకోవాల్సిన అవసరం కూడా లేదు.

CWSA 32:482 - *శ్రీ అరవిందులు*

మదర్ ప్రేమ

సరైన వైఖరి

శ్రీమాతను క్షమించమని అడగవలసిన అవసరం నీకు లేదు. ఎందుకంటే శ్రీమాతకు కొంచెం కూడా నీ మీద కోపం గాని, నీ విషయంలో అసంతృప్తి కానీ లేవు. ఆమె ప్రేమ నీ మీద ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది అనడంలో ఎటువంటి సందేహము లేదు.

ఇకపై నేను బాహ్య మార్గంలో శ్రీమాత ప్రేమ సంకేతాలను వెతకవద్దా? ఆమె నన్ను కొద్ది మాత్రం స్పర్శించినా లేదా నన్ను అస్సలు స్పర్శించకపోయినా తేడా ఏమిటి? ప్రేమను అంతర్గతంగా సరైన విధానంలో స్వీకరించడమే నిజమైన విషయం. ప్రేమను సరైన రీతిలో అందుకోనట్లయితే, అది అందిన తర్వాత చెల్లాచెదురైనా, విచ్ఛిన్నమైనా అది పంది ముందు ముత్యాలు విసిరినట్లే కదా!

అవును అది నిజం, ఈ వైఖరిని ప్రతి సాధకుడూ అలవరుచుకోవాలి.

*

మిశ్రమమైన ప్రేమ

మన అందరికీ శ్రీమాత ప్రేమ కావాలి, కానీ నేను నిజంగా ఆశ్చర్యపోతూ ఉంటాను, మనలో ఎంతమంది శ్రీ మాతని నిజంగా ప్రేమిస్తున్నారు? అని. నిజానికి మనం ఎక్కడ చూస్తాం ఎల్లప్పుడూ ఏకాగ్ర దృష్టితోను, త్యాగం చేసే గుణం తోను, ఉండే విఫలం కాని ప్రేమ? దైవం పట్ల మాత్రమే ప్రేమ ఉన్నవారు ఎవరున్నారు? పై దాని అర్థం వాస్తవానికి ప్రేమ లేదు అని కాదు, కానీ ఆ ప్రేమ అహంకారము, కోరికల తీర్చుకోజూచే మొండి వైఖరి, ప్రాణిక ప్రతిస్పందనలతో కలసిపోయి మిశ్రమ రూపంగా ఉంటుంది. ఇంచుమించు అందరూ కూడా ఈ కోవకు చెందిన వారే. కొందరిలో ప్రేమ అనేది ఉండదు, ఒకవేళ దానిని వారు ప్రేమ అన్న, కేవలం వారు పొందే దాని కొరకు మాత్రమే ఉంటుంది. ఒకరిద్దరిలో మాత్రమే నిజమైన ప్రేమ ఉంటుంది. కానీ చాలా మందిలో చైత్య పురుష వెలుగు పొగతో కప్పబడి ఉంటుంది. ఆ పొగను వదిలించుకోవాలి అప్పుడే ఆ వెలుగు పెద్ద జ్వాలగా మారే అవకాశం ఉంది.

ఇతరుల గురించి ఆలోచించే ఆలోచనల మూలంగాను, నీలోని దుర్గుణాలు కారణంగానూ నీవు శ్రీమాతకు దూరంగా ఉన్నావని భావించవచ్చు. నిజం ఏమిటంటే అన్ని సమయాల్లోనూ శ్రీమాత నీకు, నువ్వు ఆమెకు దగ్గరగా ఉన్నారు.

"శ్రీమాత నన్ను ప్రేమిస్తుంది నేను ఆమెకు చెందుతాను." అని నేను చెప్పిన స్థితిలోకి వచ్చి నీ జీవితానికి ఆలంబనగా చేసుకుంటే, తెర త్వరలోనే కనుమరుగవుతుంది. ఎందుకంటే అది ఈ ఆలోచనలతో రూపొందించ బడింది కనుక.

శ్రీమాత ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ ఉంది

శ్రీమాత నీకు తన ప్రేమను అందించే నిమిత్తం నీవు మంచిగా మారాల్సిన అవసరం లేదు. ఆమె ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. మానవ స్వభావ అసంపూర్ణతలను ఆ ప్రేమ లెక్కించదు. చేయవలసిందల్లా ఈ విషయాన్ని ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవడమే. అలా జరగాలి అంటే చైత్య పురుషుడు ముందుకు రావడం అవసరం. ఎందుకంటే చైత్య పురుషునికి మాత్రమే శ్రీమాత తెలుసు, మిగిలిన ప్రాణిక, మానసిక, భౌతిక తలాలు కేవలం పైపై కారణాలనే చూసి వ్యాఖ్యానిస్తాయి. చైత్య పురుషుడు ఉపరితలం మీదకు వచ్చినప్పుడల్లా నీవు ప్రేమ, సామీప్యతలను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకుంటావు. కానీ ఇతర భాగాలను సిద్ధం చేయడానికి సమయం కావాలి, తద్వారా అవి కూడా తెలుసుకొని అనుభూతి చెందుతాయి. అందుచేత ఓపిక అవసరం. సాధనలో ఎదురయ్యే అన్ని ఆలస్యాలు, కష్టాల గుండా దాటిస్తూ శ్రీమాత నిన్ను నడిపిస్తుందని, ఖచ్చితంగా నిన్ను తన ఇంటికి తీసుకువెళుతుందన్న విశ్వాసం కూడా అవసరం. దాని కోసమే శక్తి పనిచేస్తోంది.

రెండు తప్పులు

ఎక్స్ బహుశా రెండు తప్పులు చేస్తున్నాడు. మొదటిది శ్రీమాత నుండి ప్రేమకు చెందిన బాహ్య వ్యక్తీకరణలను ఆశించడం, రెండవది, శ్రీమాతకు తెరుచుకోవడం, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా శ్రీమాతకు సమర్పించుకోవడం మీద దృష్టి పెట్టడానికి బదులుగా పురోగతి కోసం ప్రయత్నం చేయడం. సాధకులు నిరంతరం చేస్తున్న రెండు తప్పులు ఇవే. ఒక వ్యక్తి పూర్తిగా తెరచుకుని, తనను తాను శ్రీ మాతకు సమర్పించుకున్నప్పుడు, ప్రకృతి సిద్ధమైన వెంటనే,

పురోగతి దానంతటదే వస్తుంది కానీ పురోగతి కోసం వ్యక్తిగతంగా దృష్టి కేంద్రీకరిస్తే అది ఇబ్బందులను, ప్రతిఘటనను, నిరాశను తెస్తుంది. ఎందుకంటే మనస్సు విషయాలను సరైన కోణం నుండీ చూడదు. శ్రీమాతకు ఎక్స్ పట్ల ప్రత్యేక దయ ఉంది. ప్రతిరోజు ప్రణామ సమయంలో ఆమె అతనిపై ఆవశ్యకమైన శక్తిని ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. అతను మానసిక, ప్రాణిక తలాలలో చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉండటం నేర్చుకోవాలి, తనను తాను పవిత్రం చేసుకోవాలి, తద్వారా అతను ఉన్నత చేతనా స్థితికి వెళ్ళగలడు, ఆశక్తిని అలాగే స్వీకరించగలడు.

దైవిక ప్రేమ, మానవుని ప్రేమ వలె కాదు. అది లోతైన, విశాలమైన, నిశ్శబ్దమైన స్వభావం కలిగినది. దాని గురించి తెలుసుకొని, ప్రతిస్పందించడానికి వ్యక్తి ప్రశాంతంగా, విస్తృతంగా మారడం అవసరం. వ్యక్తి పూర్తి సమర్పణ చేసుకున్నట్లయితే, ఒక పాత్రగా, సాధనంగా వ్యక్తి మారవచ్చు. అప్పుడు వ్యక్తి తనను ఏ విధంగా నింపాలి, దేనితో నింపాలి అనే దానిని భగవంతుని ప్రేమకి, జ్ఞానానికి వదిలివేయాలి. వ్యక్తి నిర్ణీత సమయంలో పురోగమించాలని, అభివృద్ధి చెందాలని, సాక్షాత్కారాలు, అనుభవాలను పొందాలని పట్టుబట్టకూడదని కూడా గుర్తుంచుకోవాలి - ఎంత సమయం పట్టినా వ్యక్తి పట్టుదలతో వేచి, శ్రమకోర్చి, తన పూర్తి జీవితాన్ని ఒకే ఒక విషయానికి, ఒక ఆకాంక్షగా ఒక ఉన్మీలనంగా చేసుకోవాలి. అదే దైవం.. ఒక వస్తువును గట్టిగా కోరడం కాదు, తనను తాను సమర్పించుకోవడమే సాధన రహస్యం. ఒక వ్యక్తి తనను తాను ఎంత ఎక్కువగా సమర్పిస్తే, స్వీకరించే శక్తి అంతగా పెరుగుతుంది. కానీ దాని కోసం అసహనం, తిరుగుబాటు పూర్తిగా పోవాలి. ఆస్వీకరణకు సంబంధించిన సలహాలు, సహాయం అందుకోకపోవడం, ప్రేమ పొందకపోవడం, దూరంగా పోవడం, జీవితాన్ని, ఆధ్యాత్మిక మహాయత్నాన్ని వదులుకోవడం లాంటి వాటిని తిరస్కరించాలి.

శ్రీమాత గురించిన భావనలు విషయానికొస్తే, ఆమె ప్రేమ కేవలం పని చేసే వారికి మాత్రమే, ఆ పనికి ప్రతిఫలంగా లభిస్తుంది లేదా సాధన బాగా చేసే వాళ్లకు లభిస్తుంది అని అనుకోవడం ఒక అర్థం పర్థం లేని ప్రాణిక, భౌతిక మనస్సు తలంపు. ఇక దానికి ఎలాంటి విలువ లేదు.

నిన్ను ఏడిపించేది శ్రీమాత కాదు. ప్రాణిక స్వభావంలోని శక్తులే నీకు దు:ఖాన్ని, చనిపోవాలనే ఆలోచనలను కలిగిస్తాయి, గతం గురించి

ఆలోచించేలా చేస్తాయి. శ్రీమాత నుంచి వచ్చేది ప్రేమ, ప్రకాశం, శాంతి, ఆనందం, ఆధ్యాత్మిక జీవన భవిష్యత్తు.

CWSA 32:479-82

మదర్‌తో అంతరిక ఏకత్వం (సంయోగం) - బాహ్య బాంధవ్యం

శ్రీమాత ఒక్కరే

శ్రీమాత ఒక్కరే అనేకరూపాలలో ఉన్నారు. అందువల్ల బాహ్య అంతరాల మధ్య ఉన్న భేదాన్ని అంత ఖచ్చితంగా పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదు. ఎందుకంటే శ్రీమాత కేవలం ఒక్కరు గానే కాదు, ఆమె భౌతికరూపంలోనే అన్ని అంశలూ ఉన్నారు. ఆమెలోనే బాహ్యాంతర సంబంధం నెలకొల్పబడుతుంది. మనకు బాహ్యంగా కనిపించే శ్రీమాతను నిజంగా అర్థం చేసుకోవాలంటే ఆమెను ముందు ఆంతరికంగా తెలుసుకోవాలి. కేవలం బాహ్యరూపాన్ని మాత్రమే చూసి ఏమీ అర్థం చేసుకోలేం. అది ఎప్పుడు సాధ్యం అంటే ముందు శ్రీమాతను అంతరవ్యక్తి ద్వారా కలవాలి. ఆమె దివ్యచేతనలోకి ఎదగాలి - ఎవరైతే కేవలం బాహ్యమైన సంబంధం మాత్రమే ఆశిస్తారో వారు ఇది చేయలేరు.

శ్రీమాతతో ఐక్యత లోపలి నుండే మొదలవ్వాలి

ఆధ్యాత్మిక ఐక్యత లోపలి నుండి మొదలై అక్కడి నుండి అంతటా వ్యాపించాలి. అది బాహ్యంగా ఉండే దేనిపైన కూడా ఆధారపడి ఉండలేదు, ఒకవేళ అలా జరిగితే అది ఆధ్యాత్మికమైనది లేదా వాస్తవమైనది కానేరదు. చాలా మంది ఇక్కడ అదే పెద్ద పొరపాటు చేస్తూ ఉన్నారు. ప్రాణికంలో లేదా భౌతికంలో జరిగే ఐక్యత లేక కలయిక మీదనే వారి దృష్టి మొత్తం కేంద్రీకరించారు. అంతేగాక ప్రాణికంలో లేక భౌతికంలో సంబంధం కలిగి ఉండాలని పట్టుపడుతూ ఉంటారు. ఒకవేళ వారు ఆశించినంత సంతృప్తి కలగని పక్షంలో వారిలోకి అనేకవిధాలుగా ఆందోళన, అనుమానం, తిరుగుబాటు, క్రుంగుబాటు ప్రవేశిస్తాయి. ఇది అసలు సరైన పద్ధతి కాదు.

అలా చేయడం వల్ల ఇంకా ఇబ్బందులు, అడ్డంకులు ఎదుర్కొంటారు. ఈ ఐక్యతలో మనస్సు, ప్రాణం, భౌతికం కూడా పాల్గొనడానికి ఇష్టపడతాయి. అందుకోసం అవి తమను తాము చైత్యపురుషునికి (అంతరాత్మకు) సమర్పణ గావించుకోవల్సి ఉంటుంది. అలాగే అవి కూడ రూపాంతరం చెందవలసి ఉంటుంది. ఐక్యత అనేది మొదట చైత్యపురుష ఇంకా ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలో మొదలై, మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక స్థాయిలోకి వ్యాపిస్తుంది. భౌతికస్థాయిలో సైతం శ్రీమాత సామీప్యం సుస్పష్టమైన సాన్నిధ్యం అనుభవించగలిగే శక్తి కలిగి ఉండాలి. అప్పుడు మాత్రమే నిజమైన సంపూర్ణమైన ఐక్యత వచ్చింది అనుకోవాలి. అప్పుడు మాత్రమే భౌతికమైన సామీప్యం సాన్నిధ్యం దాని వాస్తవ విలువను, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని సాధించిందని భావించాలి. అప్పటి వరకు ఎటువంటి భౌతికమైన సాన్నిధ్యం అయినా కూడా ఆంతరిక సాధనకు ఉపయోగపడేదిగా భావించాలి. ఎంత ఇవ్వాలి. ఎంత ఇస్తే ఉపయోగకారి లేక ఎంత ఇస్తే అవరోధం కాదు అనేది శ్రీమాత మాత్రమే నిర్ణయించగలరు గాని సాధకుడు కాదు. అలా చేస్తే సాధకులు, తమ కోరికలు, నిమ్న ప్రాణిక అహంకారం వలన తప్పుదారి పట్టే వారు ఎందరో. అలా శ్రీమాత సహాయాన్ని భౌతిక స్థాయిలో లభించిన సాధకులు ఎందరో వారి తప్పుడు వైఖరి వలన దాన్ని దుర్వినియోగం చేసుకొని పాడుచేసుకున్నారు. ఎప్పుడైతే ప్రాణికమైన ఆపేక్షలు, తిరుగుబాట్లు, కోరికలను సాధించుకోవడానికి శ్రీమాత బాహ్య సాన్నిధ్యం సామీప్యాలను ఉయోగించుకొంటారో, ఇక ఆంతరికమైన ఏకత్వానికి అది తీవ్రమైన ప్రతిబంధకంగా మారుతుంది. అది ఇంకా ఏ విధంగానూ సహాయపడదు. సాధకులు ఎప్పుడూ వారి అజ్ఞానంతో శ్రీమాత ఎవరితోనైనా ఇంకొకరికంటే ఎక్కువ సమయం పాటు మాట్లాడినప్పుడు, వారికేదో ప్రత్యేకమైన ప్రాధాన్యత ఇచ్చినట్లుగా భావిస్తారు. అలాగే వారికి ఎక్కువ ప్రేమను, సహాయాన్ని ఇచ్చినట్లుగా భావిస్తారు. ఇదంతా కూడా పెద్ద పొరపాటు. ఆ విధంగా భౌతికమైన సామీప్య సాన్నిధ్యం పెద్ద ప్రతిబంధకంగా మారిపోతుంది. వారిలో అటువంటి ప్రాణికమైన ఆపేక్షలు, కోరికలు, అసూయలు మొదలైనవి తారస్థాయికి చేరుకుంటాయి. ఇంకొకవైపు వారు అటువంటి భౌతిక సాన్నిధ్యం, సామీప్యంతో తృప్తి చెంది ఆంతరిక ఐక్యతను సాధించుకోవడానికి తీవ్రమైన ప్రయత్నం చేయకుండా ఉండిపోవచ్చు లేదా ఆ భౌతిక దర్శనం వారికి యాంత్రికంగా, సామాన్యంగా, తెలిసిన మనిషే

కదా అనిపించడం వలన, ఎటువంటి ఆంతరిక ప్రయోజనం ఇక ఉండదు. ఇటువంటివన్నీ కేవలం జరగడానికి అవకాశం ఉందనే కాదు చాలామంది విషయంలో ఇవి జరిగాయి.

ఇవన్నీ శ్రీమాతకు తెలిసిన విషయాలే గనుక, ఆమె ఏర్పాటు వేరే కారణాలతో కూడి ఉండి మనం ఆపాదించే కారణాల కన్నా భిన్నంగా ఉంటుంది.

ఒకే ఒక సురక్షితమైన పని ఏమిటంటే మొట్టమొదట సంపూర్ణంగా అంతరంగంలో ఐక్యతను సాధించడం, కేవలం అది ఒక్కటే సాధించవలసిన విషయంగా పెట్టుకుని మిగిలిన బాహ్యమైన విషయాల పట్ల ఆపేక్షలు, కోరికలు వదిలిపెట్టాలి. శ్రీమాత ప్రసాదించిన వాటితో తృప్తి చెందుతూ, శ్రీమాత విజ్ఞతపై ఆమె ఇచ్చే ప్రేమ సంరక్షణపై ఆధారపడి ఉండాలి. కోరికలు అనేవి తిరుగుబాటు, సంశయం, కృంగుబాటు, తీరని ప్రయాసలకు గురిచేసి మన ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో ఒక నిజమైన భాగం కాలేవు అనేది స్పష్టంగా తెలిసి ఉండాలి. నీ మనసు నీకు ఇది సరి అయినదే అని చెబుతూ ఉన్నట్లయితే దాని సలహాలను మనం నమ్మరాదు. అందువల్ల సంపూర్ణంగా ఒకదానిపైనే దృష్టి కేంద్రీకరించి, నిన్ను పక్కతోవ పట్టించేవి, ఏకాగ్రతకు భంగం కలిగించేవి అయిన మిగతా ఆలోచన ఒత్తిడులను పక్కన పెట్టాలి. ఇటువంటి విషయాలలో నీ ప్రాణికం వాటిని ఆమోదించడాన్ని అధిగమించాలి. ఇలా జరగాలంటే ముందు మనసులో వాటిని ఆమోదించకుండా చూసుకోవాలి లేదంటే వాటికి ఇంకొంత మద్దతు దొరికి మరింత బలం పుంజుకుంటాయి. అందువల్ల మనసులో అలాగే లోతైన ఉద్వేగపూరితమైన సత్తాలో సరైన వైఖరి కలిగి ఉండాలి. ఎటువంటి ఇబ్బందులు, విరుద్ధమైన శక్తులు ఎదురైనా సరే గట్టిగా నిలబడాలి. ఇలా దృఢ నిశ్చయంతో వాటిని నిరోధించాలి.

శ్రీమాతతో అంతరిక ఐక్యత (సంయోగం) సాధించడానికి మూడు ప్రాథమిక సూత్రాలు

1. ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత ప్రేమ సంరక్షణ పట్ల చెక్కుచెదరని విశ్వాసం కలిగి ఉండడం, దీనికి వ్యతిరేకమైన ఎటువంటి ఆకారాలను గాని, విజ్ఞాపనను గానీ విశ్వసించకుండా ఉండడం.

2. శ్రీమాత నుండి ఆమెతో గల వాస్తవ సంబంధం నుండి, ఆమెతో అంతరంగ సామీప్యత నుండి, ఆమె పట్ల సరళమైన, సూటి అయిన విశ్వాసం నుండి ప్రణామం విషయంలో కూడా దూరం చేసే ప్రతి ఆలోచన, భావనను తిరస్కరించడం.

3. బాహ్యమైన సూచనలు చిహ్నాలకు అంతగా ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడం - వాటిని ఎక్కువగా గమనించడం వలన సులభంగా తప్పుదోవ పట్టే అవకాశం ఉంది. శ్రీమాతకు నీ హృదయాన్ని తెరచి ఆమెను అనుభూతం చేసుకోవడం - ఆంతరిక హృదయం అంటే లోతైన ఉద్వేగంతో నిండిన హృదయంలో అనుభూతం చేసుకోవాలి. కోరికలతో కూడిన ఉపరితల ప్రాణిక హృదయం కాదు - అప్పుడు ఆమెను కనుగొనడానికి, ఆమెకు చేరువగా ఉండడానికి, ఆమె నిరంతరం నీ కోసం పనిచేసి నీకు ప్రసాదిస్తున్న వాటిని స్వీకరిస్తూ ఉండడానికి అవకాశం ఎక్కువగా ఉంటుంది.

మదర్ సామీప్యంలో ఉండుట, సాధనలో పురోగతి

త్వరగా లేదా ఆలస్యంగా అనేది మీరు అనుకునే సామీప్యానికి సంబంధం లేదు. కొంతమంది 'ముందుగా' వచ్చి ఉన్నవారు ఆమెకు 'దగ్గరగా' ఉన్నవారు కూడా శ్రీమాతను 'ప్రణామ' సమయంలోనే భౌతికంగా చూస్తారు. ఆలస్యంగా వచ్చినవారు కొంతమందికి వారు చేసే పనికారణంగా ప్రతిరోజు శ్రీమాతను చూసే అవకాశం ఉంటుంది. కానీ వారు ఆమెను పని ప్రాబల్యం వల్లనే చూస్తారు. వారు దగ్గరగా ఉండాలనే ఉద్దేశ్యంతో వారికి ఆ పని అప్పగించడం జరగలేదు. నీవు విషయాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నావు. ఇలా చేయడం మొదటిసారి మాత్రమే కాదు. అటువంటి మొండితనంతో నీవు మాత్రమే ఆ విధంగా అడిగినట్లు తలంచుతూ పొరబడుతున్నావు. ఈ విధంగా ఇతరులు కూడా ఉన్నారు. ప్రతి ఒక్కరూ దానిని అవసరమని పిలుస్తారు. కానీ వారి 'అవసరాన్ని' వారికి స్వేచ్ఛాయుతంగా తీర్చినపుడు, వారు దానికి విలువనివ్వడం మానేస్తారు. సూప్ మరియు ప్రణామ్ విషయంలో జరిగినట్లుగా. అది అవసరం కాదని, కోరిక మాత్రమే అని ఈ విషయం తెలియజేస్తోంది. మొత్తం సాధనా నియమం కోరికలపై కాకుండా సంకల్పం చేయడంపైనే

ఆధారపడి ఉంది. అవసరమని మనసుకు తెలియజేసినప్పటికీ అనుభవ జ్ఞానంపై మాత్రమే. మన లక్ష్యం అతిమానస సిద్ధియే. దానికోసం లేదా ఆ దిశగా ప్రతీదశలోని పరిస్థితులతో అవసరమైన దానిని మనం చేయాలి. ప్రస్తుతం భౌతిక చైతన్యాన్ని సిద్ధం చేయుట అవసరం. దాని కోసం పూర్తిగా సమానత్వం, శాంతి, వ్యక్తిగత అభీష్టం లేదా దిగువ ప్రాణిక భాగాల్లో ఒత్తిడి లేని పూర్తి నిబద్ధతను సుస్థాపితం చేయవలసి ఉంటుంది. ఇతరమైనవి వాటికి తగిన సమయంలో జరుగుతాయి.

ఇప్పుడు వాస్తవిక ఆవశ్యకత ఏమిటంటే శ్రీమాత ముందు భౌతిక సామీప్యతపై పట్టుబట్టరాదు. అది ఇతర అంశాలలో ఒకటి మాత్రమే. కానీ భౌతిక చైతన్యంలో చైత్యపురుషుడు ఉన్మీలనమవుట మరియు నిరంతర సమర్పణ, మార్గదర్శనం. అన్నీ వ్యవహారిక ఉద్దేశాల కొరకు నిన్ను ఉపయోగించుకోవాలనే మా అవసరం గురించి నీవు ఏమనుకుంటున్నావో మాకర్థం కాలేదు. మా కోసం నీవు ఏదైనా పనిచేయాలని మేము నిర్బంధిం చము. నీవే పనికోసం అడిగావు. నీకు తగిన దానిని మేము కల్పించాం. శ్రీమాతతో భౌతికంగా కలవడానికి ప్రత్యేకించి సందర్భాన్ని సృష్టిస్తూ మేము పనిని రూపొందించలేము. అలా ఎవరి కోసమూ చేయలేదు.

*

శ్రీమాత ఇంటర్వ్యూ కోసం అప్పుడప్పుడూ పిలిచే సాధకులు, ఎవరికైతే శ్రీమాత స్వయంగా వస్తువులను పంపిస్తారో ఆ సాధకులు ఆమెకు చాలా సన్నిహితమని, ప్రతీ మార్గంలోను వారు వేగంగా పురోగతి చెందుతారని ప్రజలు అనుకుంటారు. దీనిలో వాస్తవమేమిటి?

అదంతా వాస్తవం కాదు. ఉత్తమ సాధకులలో కొంతమందిని శ్రీమాత ఎప్పుడో గానీ లేదా అసలు పిలువరు, ఆమె వారికి ఏమీ పంపరు. అంతేకాదు, వారు కూడా ఏమీ ఆశించరు. శ్రీమాత వారితో ఎల్లప్పుడూ ఉన్నట్లు వారు భావిస్తారు. వారికి వారు సంతృప్తిగా ఉంటూ ఇతరమైన వాటి గురించి అడగరు.

శ్రీమాతకు భౌతికంగా దగ్గరగా ఉండడం వలన ఏదైనా ప్రత్యేకమైన ప్రభావముంటుందా?

భౌతిక తలంలో సాధన సంపూర్ణతకు అది అనివార్యం. భౌతిక, బాహ్య రూపాంతరీకరణ ఇతర విధంగా సాధ్యం కాదు.

శ్రీమాతకు బాహ్యంగా దగ్గరగా ఉంటూ, సన్నిహిత పరిచయం వలన ఆంతరిక చేతనావృద్ధి ఆకాంక్షలు బహుశా స్వల్పంగా ఉంటాయా?

అది ఆ వ్యక్తిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కొంతమంది లబ్ధిపొందుతారు. కొందరు పొందరు. సామాన్య వివరణ ఇవ్వలేము.

*

శ్రీమాత సహాయాన్ని బహు దూరంలో కూడా అంటే బొంబాయి లేదా కలకత్తాలో ఉండి కూడా ఇక్కడ ఆశ్రమంలో ఉన్న విధంగానే పొందుట సాధ్యమేనా?

ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతిచోటా పొందగలరు. ఒక దృఢమైన ఆధ్యాత్మిక చేతన ఉన్నట్లయితే తీవ్రమైన పురోగతి సాధించవచ్చు. కానీ అనుభవమనేది ఒక్కటే దానిలో ఎటువంటి తేడా లేదు లేదా అదేవిధంగా ఉన్నది అనేటటువంటి ఆలోచనను రానీయదు.

*

నేను శ్రీమాతకు దగ్గరగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. నేను ఆమెకు దగ్గరయితే ప్రతికూల శక్తులు నాపై దాడి చేయవా?

నీవు కొంచెం పొరపాటుబడినావు. శ్రీమాతకు భౌతికంగా సమీపంగా ఉన్నవారిలో కొంతమందిపై నీకు ఎన్నడూ జరగని విధంగా వారిపై తీవ్రమైన దాడులు జరిగాయి. భౌతిక సామీప్యత కాకుండా ఆంతరిక సామీప్యతయే రక్షణనిస్తుంది.

ఆంతరిక సామీప్యత

ఆంతరిక సామీప్యత చాలా ప్రధానం. మానసిక ఆలోచన చాలా సహజమైనది, వాస్తవానికి బాహ్యంగా దగ్గరగా ఉండడం, సంబంధం కల్గి ఉన్నట్లు చిహ్నంగా లేదా ఒక ప్రత్యేక ఆనుకూల్యత లేదా త్వరిత అభివృద్ధికి సాధనంగా అనుభవమన్నది మోసుకెళ్ళదు. కొంతమంది శ్రీమాతను ప్రతిరోజూ చూస్తుంటారు. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం వారు ఉన్న దశ నుండి చాలాకొద్దిగానే పురోగతి చెందారు. కొంతమందిలో వారి ప్రాణిక అభ్యర్థనలు పెరగడం వలన అధ్వాన్నంగా ఉన్నారు. అలా గాకుండా శ్రీమాతకు కొంత సామీప్యంలో ఉంటూ చాలా తక్కువ సందర్భాలలో ఆమెకు సన్నిహితంగా వచ్చేవారు

ఆమె వల్లనే మార్గంలో ముందుకు పయనించి పురోగతి సాధించారు. నేను ఒక ఉదాహరణ కూడా ఇస్తాను. సంవత్సరంలో ఒకసారి మాత్రమే ఇంటర్వ్యూ లభించినప్పటికీ ఎవరూ సాధించని విధంగా, మరింత తీవ్రమైన పురోగతి లేదా ఎవరూ పొందని విధంగా ఉన్నతమైన, గాఢమైన, ప్రేమ బంధం, ఉత్సాహం కలిగిన వారు కూడా ఉన్నారు. వీటన్నింటిలో శ్రీమాత పట్ల ఆమెకు మార్గదర్శనం చేసే ప్రకాశం పట్ల సంపూర్ణ విశ్వాసం నిలుపుటయే ఉత్తమం.

మదర్ సమక్షంలో

శ్రీమాతను తరచుగా దర్శించుకునే వారు భాగ్యశీలురు. ఎందుకంటే ఆమెతో మాట్లాడటానికి ఆమె ఉనికిలో ఇంకా ఎక్కువ ప్రకాశాన్ని అందుకోవటానికి అవకాశం దొరుకుతుంది. అంతే కదా?

కాదు. అది పూర్తిగా మనిషి స్థితి మీద, అతని దృక్పథం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. విశేషంగా, ఆమెను దర్శించాలని వారు పట్టుబట్టినా, లేదా వారిని వెళ్ళమని ఆమె కోరినప్పటికీ అలాగే నిలిచి వున్నా, లేదా వారు చెడు భావములో ఉండి దానిని ఆమెపై వేసినా, ఆమెను దర్శించడం వారికి చాలా ప్రమాదకరం. ప్రతి ఒక్కరు శ్రీమాత తమకు ప్రసాదించిన దానితో సంతృప్తిగా ఉండాలి. ఎందుకంటే వారు దేనిని గ్రహించగలరు అన్నది ఆమె మాత్రమే తెలుసుకుంటారు. ఈ విధమైన మానసిక నిర్మాణాలు, ప్రాణసంబంధ ఆపేక్షలు ఎప్పటికీ అసత్యమైనవే.

*

ఎవరికైనా శ్రీమాతతో అతి సన్నిహిత ఆంతరిక అనుబంధం వుంటే, అతను శ్రీమాత తనకు దగ్గరగా, తనలోపల, తన చుట్టూ వున్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతాడు, అప్పుడు దగ్గరగా వుండే భౌతిక అనుబంధం పై ఒత్తిడి వుండదు. ఇది లేనివారు దీనికొరకు ఆకాంక్షించాలి, ఇతరుల కారణంగా అత్యాశ పడకూడదు. ఒకవేళ వారు బాహ్య సన్నిహిత తత్వాన్ని పొందినా ఆంతరిక ఏకత లేనిదే దీనికి అర్థం లేదని తెలుసుకుంటారు. ఒక వ్యక్తి భౌతికంగా శ్రీమాతకు దగ్గరగా వున్నప్పటికీ ఆమెకు అతడు సహారా ఎడారంత దూరంగానూ వుండవచ్చు.

*

ఆంతరిక దృక్పథాన్ని నిలుపుకోవడము

సకల బాహ్య పరిస్థితుల నుండి విముక్తమై శ్రీమాతతో ఆంతరిక అనుబంధాన్ని స్థిరపరుచుకోవడం ముఖ్యం. ఇది మాత్రమే అవసరమైన సమస్తాన్ని తీసుకువస్తుంది. యోగంలో ప్రగాఢంగా వున్నవారంతా చాలామటుకు శ్రీమాతను భౌతికంగా దర్శించినవారు కాదు. ప్రణామము, సాయంత్ర ధ్యానములకు కాకుండా సంవత్సరంలో ఒక్కసారి ఆమె వద్దకు వచ్చేవారిలో ఆమెతో నిరంతర అనుబంధంతో వున్నవారు కొంతమంది వున్నారు.

*

మెట్ల దగ్గర శ్రీమాత గదులు చూడాలనే తీవ్ర కోరిక నాకు కలిగింది. ఎవరైనా కష్టంలో వున్నపుడు, "శ్రీమాత దగ్గరకు వెళ్ళాలని అడుగవచ్చును" అని ఎక్స్ అన్నాడు. కానీ శ్రీమాతకు దగ్గరగా రావటమన్నది ఆంతరిక గదులలో వుండాలి గానీ బాహ్యంలో కాదు. ఎందుకంటే ఆంతరిక గదులలో ఎప్పటికీ ప్రవేశముంటుంది, అక్కడే శాశ్వతంగా వుండే ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు.

*

భౌతిక దగ్గరితనం, కల్లోలము

నిజానికి ఎక్స్ లేదా ఇతర ఎవరి కష్టాలైనా వారు శ్రీమాత దగ్గరకు రావటం వల్ల లేదా రెండు, మూడు గంటలు ఆమె దగ్గర కూర్చోవడం వలన తొలగిపోవు. చాలామంది అలా వచ్చి చిన్నబుచ్చుకుని, నిరాశతో, తిరుగుబాటు ధోరణితో దూరమయ్యారు. శ్రీమాతను దర్శించిన వారిలో కొంతమంది తరచుగా నీవు ఉన్నంత చెడు సంక్షోభంలో వున్నవారు. శ్రీమాతతో ఎక్కువ మాట్లాడినవారు (ఇళ్ళు, మరమ్మత్తులు, పనివాళ్ళ గురించి) ఆమెను బాగా అర్థం చేసుకున్నారన్నది కూడ నిజం కాదు. తొలిరోజుల్లో కొంతమంది శ్రీమాతను ఇంకో రీతిలో చూచేవారు, అంటే అన్ని విధాలైన అంశాలను ఆమెతో మాట్లాడేవారు - కానీ వారు కూడ యథార్థంగా ఆమెను అర్థం చేసుకోలేదు. పదే పదే చెబుతున్నాను, ఇదంతా మానసిక నిర్మాణము, ఊహ కూర్పులు, ఇవి యథార్థాలకు సమంకావు. కేవలం అంతరంలో ఆమెకు తెరుచుకుని వుండటం వల్ల ఆమెతో వున్న అనుబంధ ప్రయోజనాన్ని పొందగల్గుతాము, భౌతికంగా కాదు, కేవలం ఆధ్యాత్మిక లేక ఆంతరిక అనుబంధం, అప్పుడు

ఆమె గురించిన ఒక ఆలోచన, లేదా ఆమె నుండి వచ్చిన ఒక ఆలోచన ఎటువంటి తప్పునైనా సరిచేయగలదు. అప్పుడు భౌతిక అనుబంధం కూడ పనిచేస్తుంది, కానీ అది అత్యావశ్యకమైనది కాదు. ఆమెను అర్థం చేసుకోవాలంటే కేవలం ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంలోకి ప్రవేశించడం ద్వారా మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలం, ఒకవేళ మనసులో అర్థం చేసుకోకపోయినా, వృద్ధిచెందే ఒక ఏకత ద్వారా ఆమె ఏమిటి అన్నది కనీసం అనుభూతి చెంది, ప్రతిస్పందిస్తాం.

*

ఒక ఆందోళనను విడిపించుకోవటానికి భౌతికంగా శ్రీమాత వద్దకు రావటం అనవసరం, నిష్ప్రయోజనం. నువ్వు ఈ సందర్భంలో చూసినట్లుగా ఆమెలో ఆశ్రయం తీసుకుని, తప్పుచలనాన్ని తోసివేయటం అంతరంలో జరగాలి. భౌతికంగా రావడమన్నది తప్పు చేసి ఆ తప్పును సరిదిద్దుకోవడానికి శ్రీమాత వద్దకు రావటమనే అలవాటును కల్పిస్తుంది, ఇది అంతరంలో త్యజించి, సమర్పించుకోవడానికి బదులు కష్టాన్ని ఆమె మీదకు తోసివేసే తప్పుడు చలనానికి కూడ దారితీస్తుంది. కానీ అవసరమైనది ఈ నిరర్థక విషయాలపై నిష్ప్రయోజనకర ఆందోళనలు, అహంకారాలు, తమ దృక్పథం గురించి వత్తిడిచేయడాలు, తమ పద్ధతి అనుసరించకపోతే, లేదా తన స్వతంత్రత, ప్రాముఖ్యతలకు తగిన గుర్తింపు లేకపోతే కోపము- వీటిని ఆపగల సాధారణ సమర్పణ అవసరాలు, తర్కాలు, కారణాలు, స్వీయ- సమర్థనల చేత విరూపమైన ఈ భావాలు క్రింద వుంటూ ఆశ్రమకార్యంలో సగం కన్నా ఎక్కువ కష్టాన్ని తెచ్చిపెడుతున్నాయి.

*

దివ్యప్రేమ విశ్వవ్యాప్తం

'దివ్యత్వానికి ఇష్టాఇష్టాలు ఉండవు' అనేది అందరూ అంగీకరించిన సత్యమే. ప్రత్యేక వ్యక్తిగత అనుబంధాలు ఉన్నప్పటికీ, అందరకూ అది సమానంగానే వర్తిస్తుంది. ఆత్మశుద్ధి ఉన్నవారు దివ్యాత్మకు ఎక్కువ సమీపంలో ఉంటారనేది యథార్థం. బాగా వికసించిన స్వభావం ఉంటే దివ్యపురుషుని చేరటానికి మార్గాలు అనేకం అందుబాటులో ఉంటాయి. అటువంటి తాదాత్మ్యత ఆధ్యాత్మిక ఏకత్వాన్ని కలిగిస్తుంది. వ్యక్తిగత సంబంధాలు అనేక

ఆగంతుకమైనవిగా భావించుకోవచ్చు. అది ఎలాంటి మూలకమయ్యుంటుంది అంటే అది దారిలో నిలిచిపోయినట్లుగా అనిపిస్తుంది. కానీ ఇప్పుడున్న బాహ్య రూపం, అది గతానికి చెందినది కాదు, ఇక భవిష్య పరిణామానికి చెందబోదు. అదిక అదృశ్యమన్నా అవ్వాలి లేక మారనన్నా మారాలి.

రూపుదాల్చటంలోని పరమార్థం

ఒక సందర్భంలో మీరిలా వ్రాశారు. 'శ్రీమాత సాన్నిధ్యాన్ని పొందిన వారంతా ఆమె బిడ్డలే. వారికి ఆమె హృదయంలో స్థానం ఉంటుంది. వారి మానసికం ఆమె ప్రభావం పొందటానికి సిద్ధంగా వికసించి ఉంటుంది. వారి ఇచ్ఛ శ్రీమాత ఇచ్ఛయే'. భౌతికంగా దగ్గరకి వచ్చిన వారు కాదు. నేను దీన్ని తిరస్కరించడం లేదు. కాని, శ్రీమాత కొందరు వ్యక్తులను మాత్రమే ఎందుకు ఎంపిక చేసుకుంటుంది అనేదే నా సందేహం. అదే సమయంలో మనం మాత్రం పుదుచ్చేరినే గమ్యంగా చేసుకుంటున్నాము.

ఆంతరంగిక సాన్నిహిత్యం ఎక్కడ ఉన్నా సాధించవచ్చు. దాని కోసం ప్రత్యేకంగా ఇక్కడకు రావలసిన అవసరమే లేదు. శ్రీమాత ఇక్కడి భౌతిక స్వభావానికి సంబంధించి శరీరం దాల్చారు. కాని కొందరు ఆమె కర్తవ్య నిర్వహణలో పాలుపంచుకోవాలని వారంతట వారే ఇక్కడకు వచ్చారు. మరికొందరిని ఆమెయే స్వయంగా పిలిపించుకున్నారు. ఇంకొందరు వెలుగును వెతుక్కుంటూ ఇక్కడకు వచ్చారు. అందరితో ఆమెకు వ్యక్తిగత బాంధవ్యం ఉన్నది. ఎవరి ప్రత్యేక స్థానం వారిదే. అందరినీ ఒకే గాటన కట్టాలనే ఆలోచన శ్రీమాతకు లేదు. అందరినీ ఆమె ఒకే విధంగా చూస్తుందని కూడా చెప్పలేము. వారు కూడా శ్రీమాత తమకే సన్నిహితంగా ఉండాలని కూడా భావించకూడదు. బాగా సన్నిహితంగా ఉన్నామనుకున్నామని అనుకునేవారిని కూడా ఆమె తరచుగా చూడలేరు. ఈ సంబంధం గణితానికి అందేది కాదు. శ్రీమాత చర్యలను భౌతిక మానసంతో అర్థం చేసుకోలేము. భౌతిక మానసం యొక్క విలువలు, ఆలోచనలు ఆమెకు అవసరం లేదు. మన ప్రాణిక కోరికలూ, ఆమెకు చెందవు. నీ వ్యక్తిగత ప్రాణిక కోరికలు, అభీష్టాలతో ఆమె చేయాలనుకొనే దానిని కొలవడం దుర్భరం. ప్రతి విషయంలోనూ శ్రీమాత ఆయా పరిస్థితులకు తగినట్లు వ్యవహరిస్తుంది.

CWSA 32:483 — *శ్రీ అరవిందులు*

కారణాల వలన ఏర్పడే అవకాశం ఉంది. వాటన్నిటినీ ఒకే కారణంతో అర్థం చేసుకోవడం చాలా సంక్లిష్టం.

నిజమే! యోగుల్లోని అభివృద్ధి శ్రీమాత జోక్యంపై ఆధారపడి ఉండదు. ఆమెతో వ్యక్తిగత అనుబంధం ఉండాల్సిన అవసరం కూడా ఉండదు. దూరంగా వున్నా ఉండేది ఆధ్యాత్మిక అనుబంధమే. కొందరికి సాధనా కోణాల్లో శ్రీమాతతో ప్రత్యేక అనుబంధం ఉండవచ్చు. ఈ విషయంలో అనేక అవకాశాలు ఉంటాయి. సాధనలో వారికి పురోగతి లేక పోయినా సరే!!

కానీ, ఇక్కడకు వచ్చిన వారిలో ప్రతివారిలోనూ ఏదో రకమైన ఆంతరాత్మిక పరిణామం జరిగి ఉండటం కూడా అలాంటి అనుబంధానికి కారణం అవుతుంది. స్థూలంగా చెప్పాలంటే ప్రతి వ్యక్తిలోనూ మూడు విభాగాలు ప్రముఖంగా ద్యోతకం అవుతాయి.

1. చైత్య పురుష తన పరిణామంలో తన గత జన్మల అనుభవాలను, కొంత పూర్వ వ్యక్తిత్వాల సంస్కారాలను ప్రస్తుత జీవితంలో ఉపయోగార్థం తెచ్చుకొంటుంది.

2. ఈ పుట్టుక వలన చాలా సంక్లిష్ట కారణాలతో ప్రస్తుత రూపం రూపొందుతుంది. భవిష్య జీవి కోసం మన విషయంలో ప్రస్తుత అభివ్యక్తిని దాటి ఉన్నత చేతనా విధానాలు అనుసంధానింపబడటం ద్వారా రూపాంతరీకరణ సుసాధ్యమౌతుంది. చేపట్టిన కార్యం పూర్తవుతుంది.

3. చైత్య పురుష గత జన్మల లేదా వ్యక్తిత్వాల ద్వారా సంపర్కాన్ని కలగజేస్తుంది. అంటే తనలో దాచి ఉంచిన, ప్రస్తుతం సంభాళించవలసిన అత్యంత ముఖ్యమైన అంశాలు.

అదనంగా ఇక్కడకు దిగివచ్చే కొన్ని చైత్యపురుషలు అయితే ఊర్ధ్వ తలాలకు చెందిన జీవులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ ఉన్నతంగా ఉన్న గొప్ప చేతనా విధానాలతో కలవడానికి సంసిద్ధంగా ఉంటాయి. అంచేత చాలా ప్రత్యేకంగా శ్రీమాతతో సమైక్యమయ్యి, చేయబడాల్సిన మహాకార్యానికి తగినట్లుగా ఉంటాయి. ఇవన్నీ శ్రీమాతతో గతజన్మకి సంబంధించి జతచేసే ప్రత్యేక సంబంధం కల్గి ఉంటాయి.

ఇప్పటి రూపానికి సంబంధించి, ఇది కొన్ని మూలకాలను సహజంగా కల్గి ఉండవచ్చు. అవి శ్రీమాతతో మేళవించకపోవచ్చు. వాటినవి

నేను నీతో ఉన్నాను

శ్రీమాత ప్రతి ఒక్కరికి అవసరమైన ప్రేమను ఎల్లప్పుడూ ఇస్తుంది.

*

నేను ఎల్లప్పుడూ నీ హృదయంలో ఉంటాను, చేతనతో నీలో నివసిస్తున్నాను.

*

నీ హృదయాన్ని తెరువు. నన్ను అక్కడ కనుగొంటావు.

*

అశాంతిగా ఉండకు, నిశ్శబ్దంగా ఏకాగ్రతతో ఉండు. నీ హృదయంలో నన్ను కనుగొంటావు.

*

దేవాలయం లోపలికి వెళ్ళు. అక్కడ నీవు నన్ను కనుగొంటావు.

*

ఆకాంక్షించే అన్ని ఆత్మలు ఎల్లప్పుడూ నా ప్రత్యక్ష సంరక్షణలో ఉంటాయి.

*

దివ్య జీవనంవైపుగా నిజాయితీ ఉన్న వారందరితో శ్రీమాత ఉంటుంది.

*

నేను ఎల్లప్పుడూ నీ దగ్గర, నీలో ఉంటాను. నా ఆశీస్సులు నీతో వస్తాయి.

*

మీ పనిలో, మీ సాధనలో, మీకు మార్గనిర్దేశం చేయడానికి, సహాయం చేయడానికి నేను ఎల్లప్పుడూ మీ మధ్య ఉంటానని నమ్మండి.

ప్రస్తుతానికి ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, చేతన విస్తరణను, లోతును పెంపొందించుకోవడం. ఇది మీతో నా స్థిరమైన ఉనికిని అనుభూతి చెందడానికి మిమ్మల్ని అనుమతిస్తుంది. దానిని నిజమైన నిర్దిష్ట మార్గంలో అనుభూతి చెందడానికి ఇది మీకు నిశ్చల శాంతిని అందిస్తుంది.

*

నా స్థిరమైన ప్రేమ పూర్వక ఉనికిని గురించి అవగాహనను ఎల్లప్పుడూ కొనసాగించు. అంతా బాగా ఉంటుంది.

శ్రీ మాతారవిందుల ప్రేమ

మీరు ఎవరో ఏంటో మీ కంటే నాకుబాగా తెలుసు. మీరు మీ దిగువస్థాయి ప్రాణికం అని పిలిచే దాని వెనుక దాగివున్న సంపద నాకు తెలుసు. ప్రేమ నిస్వార్థమైనది, షరతులు లేనిది అని మీరు చెప్పేది ఒక్కటే నిజం. శ్రీ అరవిందులకు, నాకు మీ పట్ల ఉన్న ప్రేమ అలాంటిది.

అందుచేతనే మేము మీ అవాస్తవాలన్నింటినీ ఎప్పటికీ వినము, మిమ్మల్ని ఖచ్చితంగా ప్రేమిస్తాము.

భయపడకుండా నా దగ్గరకు రా నేను నిందించను, ఉరిమి చూడను.

శ్రీ అరవిందులు నీకు వ్రాసినది గుర్తుంచుకో. ఈ మానసిక స్థితులు వచ్చినప్పుడు శ్రీమాత నుండి ఎందుకు పారిపోతావు? దీనికి విరుద్ధంగా ఆమె వద్దకు రా. ఆమె సులభంగా నయం చేస్తుంది. ఇదీ ఆయన చెప్పిన సారాంశం.

*

నా బిడ్డలందరూ నాకు ఎప్పుడూ లేఖ వ్రాయకపోయినా నేను అందరినీ సమానంగా గుర్తుంచుకుంటాను, ప్రేమిస్తాను. అలాగే నేను స్వయంగా వ్రాయకపోయినా అన్ని హృదయపూర్వక ప్రార్థనలకు ఎల్లప్పుడూ సమాధానం లభిస్తుంది. కాబట్టి బాధపడకుండా ఉల్లాసంగా ఉండు.

*

ఎల్లప్పుడూ, ప్రతి క్షణం, ఎవరో ఒకరు పిలుస్తున్నారని దానికి మీరు సమాధానం ఇస్తున్నారని నేను అనుకుంటున్నాను. ఇది మీ నిద్రకు లేదా మీ విశ్రాంతికి భంగం కలిగించలేదా?

*

పగలు రాత్రి వందల కొద్దీ పిలుపులు వస్తున్నాయి. కానీ చేతన ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా ఉంటుంది. సమాధానం ఇస్తుంది.

ఎవరైనా కేవలం పదార్థ పరంగా మాత్రమే కాలానికి, స్థలానికి పరిమితం చేయబడతారు.

*

నిజమైన వేర్పాటు లేదు

నేను నిన్ను చూసినా చూడకపోయినా సహాయానికి తేడా లేదు. అది ఎప్పుడూ ఉంటుంది.

*

నీవు నీ మనస్సు నుండి రెండు అసత్యాలను తొలగించాలి.

1. నీవు నా నుండి పొందే వాటికి ఇతరుల వద్దనున్న లేదా లేని వాటికి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. నీతో నా సంబంధం నీ మీద మాత్రమే ఆధారపడి ఉంది. నీ నిజమైన అవసరం, సామర్థ్యం ప్రకారం నేను నీకు ఇస్తాను.

ఇక్కడ కూడా, ఇప్పటికే నీవు నాతో ఒంటరిగా ఉన్నావు. ఇక ఇతరులు లేకపోవడంతో అదనంగా ఏమీ తీసుకోలేవు.

2. పురోగతికి భౌతిక సామీప్యత అనివార్యమని భావించడం చాలా తప్పు. నీవు అంతర్గత సంపర్కాన్ని ఏర్పరచుకోకపోతే అది నీకు ఏమీ చేయదు. ఎందుకంటే అది లేకుండా నీవు ఉదయం నుండి రాత్రి వరకు నాతో ఉన్నా నీవు నన్ను నిజంగా కలవలేవు. నీవు నా ఉనికిని గ్రహించగలిగేది అంతర్గత ఉన్మీలనం, సంపర్కం ద్వారా మాత్రమే.

*

కొన్ని ఆలోచనలు, కొన్ని భావాలు, కొన్ని చర్యలు వ్యక్తులను నా నుండి దూరం చేస్తాయి లేదా శారీరక సామీప్యత ఉన్నప్పటికీ వారికి నాకు దూరం పెరుగుతుంది అని చెప్పడం మరింత నిజం.

*

మేము మీ సన్నిధి నుండి వేరు చేయబడినట్లు భావిస్తున్నాము; అయితే ఈ ఎడబాటు భ్రమ మాత్రమే కదా శ్రీమాతా?

నిజమైన వేర్పాటు లేదు, కానీ చేతన తప్పుడు వైఖరిని తీసుకుంటే, అది తనను తాను విభజన అనుభూతిని కలిగి ఉన్న స్థితిలో మిమ్మల్ని ఉంచుతుంది.

*

మీతో శారీరక సంబంధం అనివార్యమా?

లేదు, ఈ భౌతిక సంబంధం అనివార్యం కాదు. ఖచ్చితంగా నిజమైన దృక్పథం ఉన్న వారికి, శారీరక సాన్నిధ్యం, సంబంధం శరీరానికి రూపాంతీకరణ

గతిని అనుసరించడానికి సహాయపడుతుంది. కానీ శరీరం దాని ద్వారా లాభపడే స్థితిలో చాలా అరుదుగా ఉంటుంది. సాధారణంగా పుట్టినరోజులలో ఇది ఎక్కువగా స్వీకరించబడుతుంది.

నిజమైన సంబంధం

ఇంక నేను క్రియోన్ముఖమైన జీవితాన్ని గడపను; అని అనుకొని నీవు స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉంటే, సహాయం ఖచ్చితంగా వస్తుంది.

*

మీ అందరిలో ద్వారం తెరవడానికై నేనెంతో శ్రద్ధ వహిస్తున్నాను. కాబట్టి మీలో మీరు ఒక చిన్నపాటి శ్రద్ధాపూర్వక ప్రయత్నం చేసినట్లయితే, ఆ మూసుకొని వున్న తలుపుల దగ్గర కూర్చొని దాన్ని తెరిచే తాళంచెవి మీ వద్ద లేక, తెరవడం తెలియక కాలాల తరబడి పడిగాపులు కాయవలసిన పని లేదు.

తలుపు తెరిచి ఉంది. మీరు ఆ వైపు మాత్రమే చూడాలి. మీరు దాని నుండి వెనుదిరగకూడదు.

*

నేను ఎవరికీ గురువుగా ఉండాలని కోరుకోవడం లేదు. నేను అందరికీ తల్లిగా ప్రేమ, శక్తి ద్వారా వారిని నిశ్శబ్దంగా ముందుకు తీసుకువెళ్లడం నాకు చాలా సహజంగా అనిపిస్తుంది.

*

మీతో నా బంధాన్ని మీరు ఎలా ఊహించుకుంటారు?

*

నీవు విశ్వమాతకు బిడ్డవు కాదా?

నేను ఎవరినైనా అనుమతించాను అని చెప్పినప్పుడు ఆ వ్యక్తికి శబ్దాలతో పని లేకుండా నన్ను నేను ప్రకటించుకొంటాను. దాంతో అతను నేనేమిటో చూడగలడు, అనుభూతి చెందగలడు, తెలుసుకోగలడు.

నేను నీతోనే ఉన్నాను అన్ని స్థాయిలలోనూ, అన్నితలాలలోనూ పరమోత్తమ చైతన్యము నుండి నా సంపూర్ణ భౌతిక చేతన వరకు. ఇక్కడ పాండిచ్చేరిలో నా చైతన్యం లేకుండా నీవు శ్వాస తీసుకోలేవు (నా చైతన్యం నీ శ్వాసలో భాగమైపోయింది).

ఇక్కడ పదార్థంలో నా చైతన్యం సంపూర్ణంగా నిండి ఉంది, సూక్ష్మ భౌతికంలో కూడా అది నిండి ఉంది, ఇక్కడ నుండి సరస్సు వరకు అంటే ఇక్కడి నుండి పది కిలోమీటర్ల దూరం.

అంతేకాక నా చైతన్యం భౌతిక ప్రాణికంలో కూడా అనుభూతి చెందవచ్చు. అలాగే మానసికతలంలో అలాగే ఇతర ఉన్నత తలాలలోకూడా.

నేను ఇచ్చటకు మొట్టమొదటిసారి వచ్చినప్పుడు ఈ వాతావరణంలో శ్రీఅరవిందుల వారిని అనుభూతి చెందాను, భౌతికంగా పదిమైళ్ళదూరం వరకు, పదినాటికల్ మైళ్ళదూరం, కిలో మీటర్లు కాదు.

అది ఉన్నట్టుండి చాలా బలంగా స్వచ్ఛమైన, తేజోవంతమైన ప్రకాశం, ఆ ప్రకాశం నిన్ను ఉద్ధరిస్తుంది.

శ్రీ అరవిందులు చాలాకాలం క్రితమే ఈ సందేశం ఆశ్రమమంతటా ఏర్పాటు చేయడం జరిగింది. "ఎల్లప్పుడూ శ్రీమాత మిమ్మల్ని చూస్తూ ఉన్నారు అని గుర్తుంచుకుని ప్రవర్తించండి, ఎందుకంటే ఆమె నిజంగానే అన్ని వేళలా ఇక్కడ ఉన్నారు."

ఇది కేవలం ఒకచిన్న వాక్యమో లేక కొన్ని పదాలో కాదు ఇది వాస్తవం. నేను మీతో చాలా బలమైన ఉనికిగా ఉన్నాను, ఎవరికైతే సూక్ష్మదృష్టి ఉన్నదో వారు నన్ను చూడగలరు.

సాధారణంగా నా శక్తి నిరంతరాయంగా పనిచేస్తూనే ఉంది. మీలోని మానసిక అంశాలను మారుస్తూ వాటిని కొత్త సంబంధాలలో ఉంచుతూ మీ స్వభావంలో వివిధ పార్శ్వాలను మీకుతెలియచేస్తూ ఉన్నాను. అలా మీలో ఏది మార్పుచెందాలో, అభివృద్ధిచెందాలో, దేనిని తిరస్కరించాలో మీకుతెలుస్తుంది.

అదేకాకుండా మీకు నాకు ఒక ప్రత్యేకమయిన వ్యక్తిగత అనుబంధం కూడా ఉంది. ఇంకా శ్రీఅరవిందుల మరియు నా బోధనవైపుగా తిరిగిన వారందరికీ కూడా అలాగే బాగా అర్థంచేసుకోవాలసిన విషయం ఏమిటంటే

ఇక్కడ భౌతికదూరంతో సంబంధంలేకుండా, నువ్వెక్కడైన ఉండు ఫ్రాన్స్‌లో కాని, ఈ ప్రపంచానికి ఇంకొక మూలలో ఉన్నా సరే లేదా పాండిచ్చేరిలో ఉన్నా సరే, ఈ అనుబంధం ఎల్లప్పుడూ సజీవంగా వాస్తవంగా ఉంటుంది. ఇంకా ప్రతిసారి నాకు ఒక పిలుపువచ్చినప్పుడు, నాశక్తిని వారికి అందించ వలసిన అవసరంఉందేమో చూసి నాశక్తిని గాని, ప్రేరణకానీ, రక్షణకానీ.. ఇంకేదైనా కానీ వారినుండి వార్త వచ్చిన వెంటనే అందించడం జరుగుతుంది. ఇలాంటి సందేశాలు ఎటువంటి సమయంలో అయినా రావచ్చు. మీరు నన్ను పలుసార్లు ఏదైనా పనిచేసేటప్పుడో మాట్లాడేటప్పుడో మధ్యలో ఆగిపోవడం చూసే ఉంటారు. అది ఎందుకంటే ఏదో ఒక సందేశం వచ్చినపుడు నేను దానిపై నా దృష్టిని ఏకాగ్రం చేసి ఉంచడం వలన.

ఎవరినైతే నా శిష్యులుగా అంగీకరించానో, ఎవరికైతే నేను అంగీకారం తెలియయపరిచానో వారితో నాకు సాధారణమైన అనుబంధం కంటే అమితమైన, అంటే నా ప్రతిరూపం వారిలో ఉంటుంది. అది అవసరం అయినప్పుడు నన్ను హెచ్చరించి అక్కడ ఏం జరుగుతోందో నాకు తెలియ పరుస్తుంది. నిజానికి నాకు ఇటువంటి సందేశాలు నిరంతరం వస్తూనే ఉంటాయి, అయితే అవి నా స్మృతిలో అన్ని సార్లు నిలిచిపోకుండా అలావచ్చి వెళ్లిపోతూ ఉంటాయి. నాభౌతిక చేతన ఒక ఫిల్టర్‌గా నిలిచి అన్ని విషయాలు అందులోకి ప్రవేశించకుండా అడ్డుకుంటుంది. సూక్ష్మతలంలో అవి నిక్షిప్తం కాబడి అవసరం అయినప్పుడు నా భౌతిక చేతనలోకి అవి తిరిగి ప్రవేశించడం జరుగుతుంది. అప్పుడునేను ఆ వివరాలు గ్రహించి, అవి చివరికి ఎలా పరిణమించాయో, చివరికి ఏ ఫలితం కలిగిందో తెలుసుకొంటాను. ఇంకెప్పుడైనా ఏదోఒక కారణంచేత నాకు మీరు నా సహాయం కోరుతూ ఉత్తరం రాసినప్పుడు "నేను మీతో ఉన్నాను" అనేసమాధానం ఇస్తాను. అప్పుడు మీతో సమాచార సంబంధం సక్రియమౌతుంది. నీవు నా సక్రియ చేతనలోకి కొద్దికాలంపాటు, అవసరమైనంత కాలం వస్తావు, ఉంటావు.

అలా మీకు నాకు ఉన్న అనుబంధం ఎప్పటికీ తెగిపోకుండా ఉంటుంది. కొంతమంది ఎప్పుడో ఆశ్రమం విడిచి వెళ్ళిపోయి చాలాకాలం గడిచిపోయినా, ఒకనిరసనతో కూడిన మనసుతో వెళ్ళిపోయినాసరే, వాళ్ళ గురించి నాకు సమాచారం ఉంటుంది, వారికి నేను అందుబాటులో ఉంటాను. మిమ్మల్ని నేను ఎప్పుడు వదిలిపెట్టకుండా మీ వెంటనే ఉంటాను.

విశ్వాసానికున్న శక్తి

నిజానికి, ప్రతిఒక్కరి పట్ల నాకు బాధ్యత ఉంది అని నేను అనుకుంటాను. నాకు క్షణకాలం మాత్రమే తారసపడినా సరే. ఎప్పుడూ ఒక విషయం గుర్తుంచుకో. వారు వారి జీవితంలో శ్రీఅరవిందులు, నేను ఒక్కటే చైతన్యం, ఒక్కటే వ్యక్తికూడా. ఎప్పుడైతే రెండూ ఒకటేయైన ఈ శక్తికానీ ఈ ఉనికికానీ, నీవ్యక్తిగత చేతనలో ప్రవేశించినప్పుడు అది నీ అభిరుచికి, నీ ఆకాంక్షకు, నీఅవసరానికి, నీ స్వభావానికి అనుగుణంగా తన రూపం మార్చుకుంటుంది. నీవ్యక్తిగత చేతన ఒకఫిల్టర్ లేదా ఒక నిర్దిష్టమైన బిందువు అనుకుంటే అది అనంతమైన దివ్యవ్యక్తీకరణాలలో నుండి ఒక వ్యక్తీకరణను ఎంచుకుని పొందడం జరుగుతుంది.

నిజానికి దైవం ఒక్కొక్క వ్యక్తికి వారి ఆపేక్షకు అనుగుణంగా నిర్దిష్టంగా ఇవ్వడం జరుగుతుంది. నీవు గనక దైవాన్ని దూరమైనవానిగా క్రూరంగా ఊహించుకుంటే, దైవం అలాగే దూరంగా క్రూరంగా ఉంటాడు, ఎందుకంటే అలా ఉంటే ఆయన ఆగ్రహానికి గురికాగలుగుతావు. అదినీకు మంచిదికూడా. కాళీమాతను పూజించేవారికి ఆయనకాళీ. భక్తుడికి అది కృపారూపంలో ఉంటుంది. జిజ్ఞాసువులకు ఆయన సమస్త జ్ఞానం. ఈ లోకం భ్రమ అని తలిచేవారికి ఆయన అతీత నిర్గుణసత్తా. నాస్తికులకు నాస్తికుడు, ప్రేమికులకు ప్రేమ, సహోదరుడు మరియు దగ్గరివాడు, విశ్వాసపాత్రమైన స్నేహితుడు. తమ ఆంతరిక మార్గదర్శి అని భావించే వారికి ఆయన అన్ని వేళలా ప్రతిక్షణం స్వాంతన అందించేవాడు. అలాగే ఆయన అన్నీ లయం చేసే వానిగా తలిస్తే ఆయన నీలోని అవలక్షణాలను, పొరపాట్లను అలుపు లేకుండా తొలగిస్తూనే ఉంటాడు, నీవు అతని అనంతకృపను అనుభూతి చెందుతావు.

దైవం అంటే నిజానికి నీలోతైన ఆకాంక్షలో అతనిగురించిన ఆపేక్ష ఏదైతే ఉందో అదే. ఎక్కడైతే నీవు సమస్త విషయాలను ఒక్క చూపులో చూడగలవో, అటువంటి చేతనలో నీవు ప్రవేశించినపుడు అలాగే అనంతమైన, అనేకమైన దైవానికి మానవునికి మధ్య సంబంధాలు చూడగలవో అప్పుడు నీవు అదంతా ఎంత అద్భుతమైన విషయమో దాని ప్రతి అంశంలో అదెంత అద్భుతమో నీవు చూడగలవు. మానవ చరిత్రను నీవు చూసినట్లయితే ఎలా దైవం అనేది మానవుని అవగాహన, కోరికలు, ఆకాంక్షలు, స్వప్నాలకు అనుగుణంగా

పరిణామం చెందుతూ ఉంది అనేది నీకు తెలుస్తుంది. దైవం భౌతికవాదులతో భౌతికవాదిగా ఉంటూ, ఇంకా మానవ చైతన్యం విశాలమయ్యే కొద్దీ దినదినం ఎదుగుతూ దగ్గరవుతూ ప్రకాశమానమవుతూ ఉంటాడు. ప్రతిమనిషి తన ఇష్టానుసారంగా దైవాన్ని ఎంచుకోవచ్చు. మానవచరిత్రలోని దైవానికి మానవునికి మధ్య ఉండే అంతులేని సంబంధాలు వాటి పరిపూర్ణత నిజంగా గొప్ప వర్ణించలేని అద్భుతం, అయినా అదంతా కూడా దైవం యొక్క అభివ్యక్తితో ఒక క్షణంతో కూడా సమానం కాదు. కాబట్టి దైవం నీ ఆకాంక్షకు అనుగుణంగా నీతో ఉంటాడు. అలాగని నీ బాహ్యప్రకృతిలోని పోకడలకు ఆయన తలవంచవలసిన అవసరం లేదు. ఇక్కడ నీసత్తాలోని వాస్తవికత గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను. అయినా కొన్ని సార్లు నీ బాహ్య ఆకాంక్షలను అనుసరించి ఆయన తనని మార్చుకోగలడు. తన భక్తులకు వలెనే కొన్నిమార్లు వేరుగా ఒకటిగా, ఆనందం, నిరాశతో. భగవంతుడు కొన్ని సార్లు నీకు వేరుగా ఒకటిగా, నీవెలా నమ్మితే అలా. అందువల్ల నీ వైఖరి అనేది చాలా ముఖ్యమైన విషయం, బాహ్యమైన వైఖరి కూడా. నమ్మకం, విశ్వాసం అనేది ఎంత ప్రాముఖ్యత కలిగిన విషయమో సామాన్యజనులకు తెలియదు. విశ్వాసం అనేది ఒకఅద్భుతమైన విషయం. అది అనేక అద్భుతాలను సృష్టిస్తుందికూడా. నీవు గనక ప్రతి క్షణము ఎదగాలని అనుకుంటే, దైవానికి దగ్గర కాదలచుకొంటే ఆయన తప్పకుండా నిన్ను పైకెత్తి అక్కడ నీకు ఇంకా దగ్గరగా మరింత దగ్గరగా, ఎప్పటికీ దగ్గరగా ఉంటాడు.

CWM : 13 — శ్రీమాత

Vol. 53, No. 6
June 2023

Date of Publication
1st June 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Cover page painting by:
Priti Ghosh

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001